

Spišská Nová Ves, 20. 4. 2022

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO
28. 4. 2022

PREDMET: CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Ing. Andrea Jančíková

Prerokované:

Dôvod predloženia: Štatút udeľovania Ceny mesta Spišská Nová Ves

Podpisy:

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. schvaľuje

udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves.....

2. ukladá

odovzdať ocenenie laureátovi

Z: Ing. Andrea Jančíková

T: 30. 6. 2022

Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves v roku 2022

Mesto Spišská Nová Ves v snahe oceniť aktivitu, pravidelnú činnosť, pomoc pri výstavbe, zveľadovaní a reprezentácii mesta udeľuje raz ročne Cenu mesta Spišská Nová Ves.

Cena mesta je udeľovaná osobám a kolektívom za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti;
- činnosť, ktorou sa významným spôsobom ovplyvnil hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagácia doma i v zahraničí;
- záchranu ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu možno udeliť jednotlivcovi za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžil o rozvoj a reprezentáciu mesta alebo kolektívu, ktorý viac rokov svojou prácou a aktivitou prináša trvalé hodnoty.

V zmysle Štatútu ceny mesta laureátovi ocenenia je odovzdaná pamätná listina opatrená odtlačkom mestskej pečate a podpisom primátora a finančná odmena vo výške 500 eur.

Kancelárii primátora bolo doručených osem návrhov na udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves pre tieto osobnosti s nižšie uvareným zdôvodnením:

Ing. JÁN KOŤUHA

- **držiteľ titulu Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, niekoľkonásobný majster Európy, štvornásobný majster sveta v raketovom modelárstve jednotlivcov (1987, 1994, 1996, 2000) a trikrát majster sveta v raketovom modelárstve družstiev (2 kategórie 1996, 2014), športový rozhodca pre letecké športy - raketové modelárstvo (prvýkrát na Majstrovstvách sveta 2004), odborník Technical Expert S Space Modelling.**

Narodil sa v roku 1958 v Spišskej Novej Vsi v rodine železničiara Mateja Koťuhu a Anny, rod. Popovičovej. Má dve sestry: Darinu a Vieru a brata Miroslava, tiež raketového modelára a držiteľa titulu majster sveta. Je ženatý. S manželkou Annou vychovali dve deti. Z ľudského hľadiska sú jeho športové úspechy o to cennejšie, že spolu s manželkou dokázal skĺbiť svoju pedagogickú a technicko-športovú modelársku činnosť s výchovou zdravotne postihnutého dnes už dospelého syna Janka.

Žije a pracuje v rodnej Spišskej Novej Vsi, kde ukončil základné vzdelanie (1. ZDŠ, dnes ZŠ Nad Medzou) i stredné vzdelanie (odbor: strojárstvo na SPŠ banícko-geologickej). Po maturite študoval na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach (1978 - 1983) a po základnej vojenskej službe začal pracovať ako stredoškolský učiteľ odborných predmetov na novozaloženej SPŠ strojníckej (dnes SPŠ technická, Hviezdoslavova ulica 6), kde pôsobí do súčasnosti.

S jeho menom sú späté počiatky raketo-modelárskeho športu v meste Spišská Nová Ves. Ostal mu verný celý svoj aktívny život a dosiahol v ňom viacero výnimočných úspechov doma i v zahraničí. Prvýkrát sa prebojoval na Majstrovstvách sveta v roku 1978. Stal sa **majstrom Európy** (1981 Jambolo, Bulharsko) a **členom česko-slovenského reprezentačného družstva**, získal **titul majstra sveta** (1987 Belehrad, Juhoslávia, kategória S5C) a bol vyhlásený za **najúspešnejšieho športovca Východoslovenského kraja v modelárstve** (1987). Úspechmi na majstrovstvách ČSFR v kategórii S7 - bodovacia maketa rakety (1. miesto 1990, 2. miesto 1991, 1. miesto 1992) si

vybojoval členstvo v deviatke reprezentantov ČSFR na **IX. Majstrovstvách sveta v raketovom modelárstve (1992, Melbourne na Floride, USA), kde získal bronzovú medailu** a prispel k celkovému oceneniu čl. družstva TEAM SHAMPIONS.

Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky bol v roku 1993 na 1. majstrovstvách SR nominovaný do historicky prvého reprezentačného družstva Slovenska (spolu s bratom Miroslavom). Na Majstrovstvách Európy v Suceave (Rumunsko) získal pre SR 2. a 3. miesto, v roku 1994 na Majstrovstvách sveta v Leszne (Poľsko) titul majstra sveta v kategórii S7 a **zaradil sa k najúspešnejším reprezentantom Slovenska za rok 1994**, ktorých prijal predseda vlády SR. V nasledujúcom roku sa stal majstrom Slovenska v dvoch kategóriách: senior S1B a senior S5C. **Dokázal získať tri tituly svetového šampióna na jednom podujatí, a to na XI. Majstrovstvách sveta (1996 Ljubljana-Kamnik, Slovinsko)** v konkurencii 269 pretekárov z 22 krajín (vrátane USA, Rusko, Čína, Japonsko, Juhoslávia, Rumunsko), kedy sa **stal najúspešnejším slovenským reprezentantom, keď v kategórii S7 obhájil titul majstra sveta, pripojil ďalšie dva tituly v súťaži družstiev v kategórii S7 a S5C (výškové makety)** a získal **striebro** v kategórii S1B (výškové modely). Aj jeho dve šieste miesta v súťaži jednotlivcov v kategórii S1B a S5C boli bodované. **V roku 2000 sa stal opäť majstrom sveta (Mokrad' pri Liptovskom Mikuláši v kategórii S5B)**. Tu sa k úspešným reprezentantom SR zaradil aj jeho mladší brat Miroslav Koťuha, ktorý sa stal majstrom sveta v kategórii S7.

Raketové modelárstvo ako technický šport je pre ľudí všetkých vekových skupín. Ako senior sa stal držiteľom ocenenia **Modelár roku 2014** za 2. miesto jednotlivcov a 1. miesto družstiev v kategórii S5C na Majstrovstvách sveta FIA v Bulharsku. K jeho úspechom z posledných rokov patria: titul majster Európy 2017, 2019, 2. m. - jednotlivci a 1. m. - družstvá Majstrovstvá sveta FIA 2014 a 2018 Wroclawek Poľsko, členstvo v TOP TEAM, 2. m. na Majstrovstvách sveta v Buzau, Rumunsko, v roku 2021.

Ing. J. Koťuha sa dlhodobo venuje mládeži a vedie raketomodelársky krúžok pri SPŠ technickej v Spišskej Novej Vsi.

Za jeho úspechmi sa skrýva neuveriteľná vyše štyridsať rokov dlhá náročná práca plná odriekania, trpezlivosti a precíznosti v nákresoch pri rysovej doske a pri stavbe makety rakety, ktorá musí mať správne rozmery, byť prevedená čo najvernejšie ako zmenšenina skutočných rakiet - predlôh, obsahovať miniatúrnu kabínu, nitovanie, mikronápisy nečitateľné voľným okom a pod. Dôležité je tiež, aby vyletela čo najvyššie. Vyrábať miniatúry skutočných rakiet nie je lacná záležitosť. Samotný materiál na prípravu jednotlivých modelov predstavuje hodnotu niekoľko tisícov eur a samotná hodnota modelov sa nedá vyčíslieť. Ako raketový modelár súťažil v dĺžke trvania letu, v dosiahnutí maximálnej výšky, v presnosti pristátia, v realnosti letu ale aj v detailnom a maketovom spracovaní modelu. V tomto technickom športe súťažil ako jednotlivec, ale aj ako člen družstva.

Ing. Ján Koťuha má „zlaté ruky“, ktoré mu priniesli zlaté ocenenia. Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, majster Európy, niekoľkonásobný majster sveta v kategórii výškových i bodovacích makiet v raketovom modelárstve **reprezentoval celý život naše mesto, tiež náš región Spiš a Slovenskú republiku ako hrdý Spišiak. I vďaka nemu viackrát zaznela na medzinárodných podujatiach slovenská hymna. Svojimi úspechmi sa zaradil medzi najlepších modelárov sveta.** Slovenskí raketoví modelári patrili aj vďaka nemu medzi spoluzakladateľov raketo-modelárskeho športu vo svete a Slovensko sa v raketovom modelárstve zaradilo medzi svetové veľmoci, čo potvrdzujú aj vynikajúce výsledky našich športovcov na medzinárodných podujatiach v súčasnosti. Ocenenie navrhujeme pri príležitosti jeho odchodu do dôchodku. Návrh na ocenenie predkladajú:

Klub Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika Spišská Nová Ves
Stredná priemyselná škola technická Spišská Nová Ves

LERMAS (Letecko-raketomodelárska asociácia Slovenska), člen Slovenského národného aeroklubu generála Milana Rastislava Štefánika, Žilina

Mgr. Jozef Sobinovský, učiteľ v. v., športovec, majster ČSFR v leteckom modelárstve v kategórii modelov FIB, laureát Ceny mesta v roku 1991

MK 09 Spišská Nová Ves, Duklianska 50/1, Spišská Nová Ves

SPOLOČNOSŤ MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA (SMRŠ)

má za sebou viac ako 30 rokov úspešnej činnosti pri podpore mládeže v poznávaní a pochopení postojov a hodnôt, ktoré vyznával M. R. Štefánik a sprostredkovávaní nových informácií i vedomostí o jeho živote a diele, ktorým sa výrazne zaslúžil o vznik samostatného štátu Čechova Slovákov.

Spoločnosť má k dnešnému dňu 19 klubov, rozmiestnených po celom Slovensku, v ktorých pracuje viac ako 1 000 členov. Sme radi, že **medzi najaktívnejšie kluby našej spoločnosti patrí klub, ktorý pracuje Sp. Novej Vsi, v meste, ktoré je významne prepojené s rodinou M. R. Štefánika. Oceňujeme, že pripomínanie zásluh významného činiteľa československého národnooslobodzovacieho boja, vedca, vojaka, diplomata a politika M. R. Štefánika sa stalo v Spišskej Novej Vsi tradíciou.**

V období, ktoré vláda Slovenskej republiky vyhlásila ako „*Rok Milana Rastislava Štefánika*“ pripravil a realizoval klub SMRŠ v Sp. Novej Vsi aktivity, ktoré našli odozvu v aktívnom zapojení sa ostatných klubov na celom Slovensku.

Jednou z najvýznamnejších aktivít je projekt „*Sto ruží pre Štefánika*“, ktorý pripomenul ružu vyšľachtenú na pamiatku generála Štefánika pred 90 rokmi, a ktorá nám aj dnes pripomína nášho veľikána v rôznych kútoch Slovenska, ale aj v zahraničí. Veľkým ocenením tejto aktivity, za ktorou stojí členka Správnej rady SMRŠ pani Mgr. Jolana Prochotská, bolo prijatie predstaviteľov našej spoločnosti pani prezidentkou Slovenskej republiky spojené s vysadením tejto parkovej ruže v prezidentskej záhrade.

Ďalšou aktivitou, ktorú pripravili členovia klubu SMRŠ je putovná výstava určená pre základné a stredné školy pod názvom *Milan Rastislav Štefánik - Stopy života*.

Dnes už 8 súborov tejto výstavy, ktoré na 9 paneloch približujú najvýznamnejšie etapy života M. R. Štefánika, má ambíciu osloviť čo najväčší počet žiakov a študentov našich škôl vo všetkých krajoch SR. Už dnes možno hodnotiť, že touto výstavou, ktorej autorkou scenára je PhDr. Ružena Kormošová, sa nám úspešne podarilo priblížiť život a dielo nášho protagonistu mladej generácii.

Jednou z významných aktivít spišskonovoveského klubu SMRŠ, pod vedením PhDr. Kormošovej, bola príprava a vydanie zbierky básní o M. R. Štefánikovi pod názvom *Z poetického pera autorských spomienok* podporenej veršami venovanými Štefánikovi v podaní Evy Kristínovej a Jozefa Šimonoviča. Táto zbierka je výnimočná tým, že prvýkrát po 100 rokoch prináša ucelený súhrn básní venovaných M. R. Štefánikovi, ktoré sa v Literárnom archíve Slovenskej národnej knižnice v Martine podarilo dohľadať Mgr. Prochotskej. Zbierka básní má ambíciu zaujať nielen milovníkov poézie, učiteľov, osvetových pracovníkov, ale aj recitátorov ako zdroj básní pri organizovaní spomienkových akcií na generála Štefánika.

Správna rada SMRŠ na základe vyhodnotenia aktivít klubu SMRŠ v Spišskej Novej Vsi si dovoľuje navrhnúť tento Klub na ocenenie za veľký prínos pri sprostredkovaní informácií o živote a diele spoluzakladateľa našej štátnosti, vedca, vojaka, diplomata a generála M. R. Štefánika.

Veríme, že Spišská Nová Ves prácu tohto klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika bude nielen naďalej podporovať, ale aj oceniť.

ING. JOZEF DANIEL

Banický spolok Spiš navrhuje udeliť cenu jeho uvedenému členovi pri príležitosti jeho významného životného jubilea.

Ing. Jozef Daniel sa narodil v roku 1942 v Spišskej Novej Vsi.

Vzdelanie:

Jedenástročná škola SNV do 1959

Vysoká škola technická, Banická fakulta 1959 - 1964

Postgraduálne štúdium Geológia, geofyzika 1983 -1984

Rekvalifikačný kurz inžinierskej geológie 1993

Zamestnanie:

Uránové bane Dolní Rožinka 1964 - 1965, Uránový prieskum, závod IX Spišská Nová Ves, neskoršie Uranpres, š. p., Uranpres, s. r. o., a to:

1964 - 1970 - vedúci banskomeračského oddelenia

1970 - 1979 - vedúci oddelenia geofyziky

1980 - 1994 - hlavný geológ

1995 - 2007 - riaditeľ pre geológiu

2008 - 2010 - samostatný geológ riešiteľ.

Od roku 2010 dôchodca.

Pracovná činnosť:

Pracoval na vyhľadávaní nerastov ako urán, meď, sírany, molybdén, ortuť, magnezit i zlato, o čom svedčí viac ako 70 správ v Geofonde Bratislava. Okrem vyhľadávania nerastných surovín sa venoval i inžinierskej geológii, a to hlavne pri IG prieskume diaľnic. Bol autorom mnohých prác súvisiacich s ekológiou. Bol hlavným autorom *Atlasu prírodnej rádioaktivity Slovenska*, ktorý bol ocenený v roku 1997 kolektívnou Cenou MŽP SR a mal široký ohlas i v zahraničí. Ďalšie ekologické práce súviseli s prírodnou rádioaktivitou a radónovým rizikom na mnohých lokalitách SR, vrátane jadrových elektrární Jaslovské Bohunice, Mochovce, ako aj úložisku rádioaktívnych odpadov v Mochovciach. V záverečnej správe Prírodná a umelá rádioaktivita Slovenska hovorí o prírodnej rádioaktivite hornín a vôd, radónovom riziku, umelej rádioaktivite CS 137, o skúškach jadrových zbraní a Černobyle. Je spoluautorom publikácie *História geológie na Slovensku*, zapojil sa do medzinárodných projektov. Bol spoluriešiteľom inžiniersko-geologických prác pre výstavbu diaľnic a diaľničných tunelov na Slovensku. Je autorom, resp. spoluautorom všetkých významných projektov, ročných a záverečných správ, týkajúcich sa uránovej problematiky, uránového prieskumu. Má zásluhu na objave uránového ložiska Košice - Jahodná. Bol autorom myšlienky Geotermálneho vrtu v Poprade, ako i spolupráce pri jeho realizácii a využití (Aquapark Poprad). Bol zodpovedným riešiteľom regionálnej práce na úlohe Geotermálne zhodnotenie Popradskej a Hornádskej kotliny.

Funkcie mimo zamestnania:

Bol dlhoročný funkcionár Slovenskej vedecko-technickej spoločnosti neskoršie bol spoluzakladateľom a funkcionárom Prezídia Slovenskej banickej spoločnosti, kde bol i vedúcim skupiny pre meračstvo a geológiu v Banskej Bystrici.

Bol členom redakčnej rady Minerálie Slovaca a Montanrevue, i v súčasnosti pre východné Slovensko, člen a funkcionár Slovenskej geologickej spoločnosti, člen Geologickej rady SR pri MŽP SR, dlhoročný člen Komisie pre klasifikáciu zásob pri MŽP SR a člen Spišského dejepisného spolku.

Činnosť v Baníckom spolku Spiš:

V roku 2008 bol zakladateľom a dodnes je členom výboru Banického spolku Spiš. Je spoluautorom publikácií *Technické pamiatky spojené s baníckou a hutníckou činnosťou na Spiši*, časť I Spišská Nová Ves, II Gelnica a okolie, časť III SZ Spiša, zostavovateľ a spoluautor časti IV Slovinky, Krompachy, Kluknava, spoluautor časti V Rudňany, Poráč a Markušovce a v roku 2021 spoluautor časti VI Smolník, Smolnícka Huta, Úhorná.

Zúčastnil sa na mnohých akciách ako organizátor a spoluorganizátor, je autorom mnohých panelov, ako i 23 panelov vo vývesnej skrinke pri MsÚ. Má na starosti prednáškovú činnosť a i sám prednášal pri rôznych príležitostiach, a to nielen v Multifunkčnom baníckom energetickom centre, ale i v Múzeu Spiša, Redute, niekoľkokrát v Košiciach, Bratislave, Gelnici, Poprade a v Helcmanovciach. Prednášky mal i v zahraničí, a to v ČR, Poľsku, Maďarsku, Slovinsku, Rumunsku, Albánsku, Kanade a v Bulharsku.

Ocenenia:

Pracovné ocenenia za prácu v československom a slovenskom baníctve, z ktorých je potrebné spomenúť: *Za pracovnú vernosť*, *Za pracovnú obetavosť*, *Cenu Klementa Gottwalda* (kolektívna cena), *Za zachovanie baníckych tradícií na Slovensku* a niekoľko ďalších rezortných vyznamenaní. Cenu Ministra ŽP SR dostal ako člen kolektívu za súbor Geochemických atlasov a osobne za celoživotnú prácu v oblasti životného prostredia.

Ing. Jozef Daniel venoval v práci, ako i v prednáškach mnoho úsilia na zlepšenie životného prostredia Slovenska, ale hlavne Spiša, na inventarizácii baníckych a hutníckych pamiatok Spiša, ako i práci na Vysunutej expozícii baníctva Spiša.

MGR. JOZEF PARA

Návrh pramení z dlhoročnej pôsobnosti menovaného v školskom výchovno-vzdelávacom prostredí mesta Spišská Nová Ves. Svojím vkladom prispel k rozvoju úrovne školstva ako dlhoročný učiteľ a riaditeľ základnej školy, športový funkcionár, dlhoročný člen mestských výborov.

Narodil sa v roku 1942 v Markušovciach. Po absolvovaní základnej školy odišiel na Jedenástročnú strednú školu do Spišskej Novej Vsi. Po úspešnej maturitnej skúške odišiel do Košíc na Pedagogický inštitút. Po ukončení štúdia a absolvovaní základnej vojenskej služby začal pracovať na ZDŠ v Smižanoch a postupne na školách v Spišskej Novej Vsi ako učiteľ matematiky a fyziky. Od roku 1980 bol menovaný za riaditeľa ZŠ na Ul. Z. Nejedlého. V tejto funkcii pôsobil do roku 1990, kedy za všeobecne známej situácie vo funkcii skončil a ostal na uvedenej škole pracovať až do odchodu do dôchodku. V rezorte školstva odpracoval 42 rokov.

Pod jeho vedením bola škola 5 rokov za sebou najlepšou školou v úspešnosti stredných škôl v okrese. Počas pedagogickej práce vykonával rôzne odborné funkcie hlavne v metodickej činnosti, hlavne v brannej výchove žiakov. Vykonával funkcie v školských radách i v školskom úrade.

Pôsobenie v orgánoch mesta:

12 rokov bol poslancom MsZ. Ten istý čas vykonával funkciu predsedu komisie pre šport a mládež a pracoval v komisii pre školstvo.

Po založení Rady športových klubov bol istý čas jej predsedom a neskôr členom jej predsedníctva. Užitočná bola jeho práca v mestskej školskej rade. Je najstarším členom MsV č. 4 na sídlisku Mier. Ako poslanec z vlastnej iniciatívy navrhol výstavbu nového mostu cez Hornád na sídlisku Mier, ktorého výstavba bola aj realizovaná. Podieľal sa aj na schvaľovaní nových garáží na Ul. J. Wolkera.

Mimoškolská činnosť v čase voľna:

Všetku činnosť vykonával pre žiakov základných škôl v rámci činnosti Pionierskej organizácie, ktorá sa podieľala na rôznych formách činností, ktoré boli z jej strany plne financované, takže rodičia i deti nemuseli na činnosť ničím prispievať. Osobne sa venoval organizovaniu turistických a neskôr aj branných podujatí.

Od roku 1967 vykonával v okrese funkciu predsedu komisie pre turistickú činnosť a od roku 1973 zároveň aj predsedu pre brannú činnosť detí ZŠ.

Obdobie od roku 1973 po rok 1990 bolo jeho najúspešnejším. Spolu s priateľmi v komisii postupne začali organizovať branné súťaže. Boli ich prvými organizátormi v rámci celého Slovenska. Na Čingove komisia pod jeho vedením pripravila a úspešne zrealizovala okresné, krajské i celoslovenské kolo súťaže s názvom Pioniersky branný viacboj o cenu Čsl. rozhlasu. Podobne to bolo aj so streľbou zo vzduchovky a s branným trojbojom (plávanie, beh a streľba). Postupne sa tieto súťaže rozbehli po celom Slovensku. V roku 1975 sa v šport kempe v Tatrách uskutočnili 1. celoslovenské branné hry. Na základe úspešnej práce sa stal predsedom športovej komisie, ktorá tieto súťaže organizovala. Jej členmi boli skúsení funkcionári z nášho okresu. Takýchto hier prebehlo celkom osem, pričom sa zloženie komisie takmer nemenilo. Za všetko čo pre rozvoj branných športov na Slovensku urobil, mu bolo prezidentom republiky udelené štátne vyznamenanie Za službu vlasti, ako jednému z mála civilov. Zmena režimu jeho aktivity na tomto úseku zrušila. Osobne si myslí, že pre rozvoj mesta, okresu, kraja i Slovenska urobil veľa.

Návrh predložili:

PhDr. Miroslav Semeš, PhD.

RSDr. Juraj Beňa

JUDr. František Fabián

Mgr. Jozef Brezovský

a ďalší

MIESTNY ODBOR MATICE SLOVENSKEJ A JEJ OSOBNOSTI

Návrh na udelenie ocenenia pre MO MS a jej osobnosti, ktoré ju v meste celých 100 rokov viedli a vyorali hlbokú brázdou pre život Slovákov.

MS mala na Spiši 8 zakladajúcich a 11 riadnych členov. Prvým spišským jednatelom v roku 1865 bol prefekt seminára a profesor Rímskokatolíckeho učiteľského ústavu v Spišskej Kapitule Štefan Košťalik, na čele Spišskonovoveského jednatelstva (v tom čase s pomad'arčeným názvom Igló) stál učiteľ Eugen Vadaszfi a po zatvorení MS v r. 1875 pokračoval v národnobuditeľskej činnosti na Spiši administrátor z Veľkého Hnilca Štefan Mišík. Žila etapami turbulentného storočného vývoja miestneho odboru MS od jeho vzniku 6. novembra 1920 do zániku v roku 1951, zažila reformné roky a činnosť Klubu priateľov MS (1968 - 1973) aj tretie obnovovanie členstva po nežnej revolúcii. Dom Matice slovenskej v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol zriadený 1. júla 1990, si pripomenul už 30. výročie vzniku. Činnosti MO mapovali a zaznamenali v monografii autori N. Palková, P. König, J. Prochotská, R. Kormošová.

Venujú pozornosť kinolícencii a histórii kina Tatry, ktoré postavil a spravoval MO až do jeho poštátnenia, opisujú ochotníkov aj z obdobia pred vznikom DS Hviezdoslav, počiatky bábkarstva, učiteľského spevokolu, zaznamenávajú výstupy na levočské Uhliská, propagáciu dejín Spiša a mesta zo strany MO MS, desaťročia stretnutí s poéziou. Poodhaľujú proces výskumu Malej vojny z r. 1939 ako bieleho miesta histórie Slovenska a neopomenuli skutočnosť, že štefánikovskú tradíciu v meste rozvíjali matičiari. Autor P. Zmátlo sa venoval problematike odrazu činnosti MO v dobovej tlači - v týždenníku Tatry (1920 - 1922), Spišských novinách (1931 - 1933) a Spišských hlasoch (1968 - 1969). Určite zaujme, že MO MS vlastnil Provinčný dom

(autorom o budovách MS je M. Števík) a delimitáciou získal budovu, sídlo DMS. Matica slovenská však po svojom symbolickom obnovení v januári 1919 nebola v zložitých spoločensko-politických pomeroch v meste a na Spiši prvým slovenským spolkom. Od februára 1919 tu existovala Štefánikova beseda, ktorá mala rovnaké ciele ako Matica. Je teda prirodzené, že časom došlo k zlúčeniu spolkov. Myšlienku matičiarstva si osvojili predovšetkým učitelia. Nezabudnime ani na skutočnosť, že do roku 1939 sa na matičnom hnutí, kultúrnej a osvetovej práci v našom meste podieľalo veľa českých osobností. MS spolupracovala so spolkom Živena, Sokolom, ČsČK a i. a pôsobili viaceré vedúce osobnosti matičného hnutia v Spišskej Novej Vsi. Zo všetkých spomenieme bratov Elemíra a Neitusa Vollačovcov (stáli pri vzniku MO MS i viacerých slovenských spolkov v meste), riaditeľa meštianskej školy Františka Jozefa Bajtoša, ThDr. Jána Briššáka (označovaného za „múdrú hlavu mesta“), prof. Eduarda Pavlika (zakladateľa Krúžku historikov Spiša) a ďalších. Z mladšieho obdobia to boli dejatelia Mgr. Valentín Peták (veľký propagátor slovenskej poézie a ochotníckeho divadla), Mgr. Ján Horník (veľký zástanca spisovnej slovenčiny, čím si vyslúžil pomenovanie „posledný štúrovec“), archivár a historik PhDr. Jozef Kuruc, prvý riaditeľ Domu MS Ing. Ladislav Kúkoľ. Spišiaci sa tiež podieľali na činnosti vedeckých odborov Matice slovenskej v Martine. Členom a predsedom výtvarného odboru MS bol akademický maliar Jozef Hanula. Mohli by sme menovať mnoho ďalších osobností.

V prvých stanovách MS z roku 1863 sa píše, že *„je jednotou milovníkov národa a života slovenského“*. V cieľoch má napomáhať vzdelávaniu, šíriť slovenskú literatúru, pestovanie „krásnych umení“, rozširovanie a podporovanie hmotného blahobytu slovenského národa, tiež prácu na jeho zveladení. Od prvých chvíľ svojej existencie dokumentovala, že je vždy so slovenským národom. Boli roky neslobody a obmedzovania jej činnosti, ale vždy bola obnovená z vôle Slovákov. **Matica slovenská má v živote nášho mesta i Slovenska svoje opodstatnenie, pretože významným spôsobom ovplyvnila a ovplyvňuje slovenský vývoj a stála vždy pri kľúčových etapách našich dejín.**

Návrh predložili:

František Sejut

Silvia Cpinova

Zuzana Krempaská, Múzeum Spiša

Miroslav Števík

Peter König, DS Hviezdoslav

BRANISLAV BROZMAN

Zúčastnil sa v dňoch 4. - 13. marca 2022 XIII. zimných paraolympijských hier v čínskom Pekingu, kde bol navádzačom zrakovo znevýhodneného športovca Jakuba Kraka, a spolu vybojovali štvrté miesto v alpskej kombinácii a piate v zjazde. Zároveň v januári 2022 v nórskom Lillehameri na majstrovstvách sveta sa umiestnili na treťom mieste v zjazde a treťom mieste v slalome.

Návrh predložil RNDr. František Brozman.

Mgr. art. Igor GREGA, dirigent, skladateľ a pedagóg

Od r. 1951 ako dieťa žil vo Švábovciach, syn učiteľa - riaditeľa tamojšej základnej školy - a matky učiteľky, vyrastal v hudobne podnetnom prostredí, ktoré malo veľký vplyv na jeho hudobný rozvoj. Po ukončení Strednej všeobecno-vzdelávacej školy kpt. Jána Nálepku v Spišskej Novej Vsi (šk. r. 1968/1969) a Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove (1974) začal učiť na ZDŠ v Spišskom Štiavniku a v tom čase vykonával funkciu vedúceho predmetovej komisie pre hudobnú výchovu v popradskom okrese, kde mal na starosti 19 škôl okresu Poprad. Po vzore svojich rodičov sa stal taktiež kultúrno-spoločensky veľmi aktívnym.

V roku 1976 nastúpil ako stredoškolský učiteľ na Strednú pedagogickú školu v Levoči, kde pôsobil s prestávkou takmer tridsať rokov (1976 - 1985 a 2000 - 2020) ako učiteľ, dirigent a korepetítor dievčenského školského zboru *luventus paedagogica*.

Po ukončení Vysokej školy múzických umení v Bratislave (v odbore teória umenia - dirigovanie zboru, v triede P. Procházku), v roku 1985 odchádza učiť na Katedru hudobnej výchovy PdF UPJŠ v Prešove, neskôr učí na Fakulte humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, kde od svojho príchodu vedie Ženský spevácky zbor Prešovskej univerzity (neskôr *luventus paedagogica*) a udržiava ho na špičkovej európskej úrovni.

Napriek značnému pracovnému zaťaženiu sa naďalej venuje oživovaniu a pestovaniu speváckej a spevácko-zborovej tradície aj na Spiši a všeobecne na východnom Slovensku. Za šírenie a propagáciu slovenskej kultúry v zahraničí mu k životnému jubileu bola udelená Pocta Národného osvetového centra v Bratislave, ako aj viaceré ocenenia rektora Prešovskej univerzity. V roku 2015 mu bola udelená Cena primátora mesta za úspešnú reprezentáciu mesta Levoča doma i v zahraničí.

Umelecké účinkovanie Igora Gregu v rámci mesta Spišská Nová Ves:

V r. 1976 sa ujal Ženského speváckeho zboru pri Okresnej správe spojov v Spišskej Novej Vsi a viedol ho do r. 1987.

V rámci Slovenska na rezortných súťažiach patrilo zbor medzi vtedajšiu špičku. V r. 1977 ho vedenie nemocnice v Spišskej Novej Vsi požiadalo o vytvorenie speváckeho zboru, ktorý mal účinkovať v rámci rezortu. Jeho prvé vystúpenie bolo na otvorení novej nemocnice v Spišskej Novej Vsi, po ňom zotrvalo v umeleckej činnosti v rámci rezortu po celom Slovensku. Tento ženský zbor sa v roku 1987 pripojil k speváckemu zboru Okresnej správy spojov a v roku 1988 sa všetky členky zboru pripojili k novozaloženému speváckemu zboru Geológ.

Spevácky zbor Geológ vznikol z iniciatívy viacerých členov podniku Geologický prieskum a jeho vtedajšieho riaditeľa Karola Egyuda. Pokiaľ ide o umelecký rast, tento zbor mal ako miešaný spevácky zbor od svojho vzniku viaceré výhody a možnosti štúdia repertoáru, keďže mnoho skladateľov tvorilo skladby pre miešané zbory, avšak banícke skladby musel dirigent pre toto teleso upravovať sám. Spevácky zbor spočiatku nacvičoval skladby príležitostné, ľudové úpravy slovenských hudobných skladateľov, ale aj zahraničných, neskôr už po vyzretí sa teleso zameriava na štúdium a interpretáciu skladieb rôznych štýlových období. V roku 2004 sa zmenil názov speváckeho zboru na Chorus Iglovia.

Igor Grega bol jedným z iniciátorov a organizátorov každoročných vianočných koncertov *Tichá noc*, ktorých tradícia sa uchovala od vzniku tohto miešaného speváckeho zboru dodnes, okrem toho so zborom realizoval pravidelne aj jarný koncert. Spevácky zbor Chorus Iglovia viedol Igor Grega do r. 2012. Po roku 2012 založil Igor Grega zbor Cantus Villa Nova, miešaný spevácky zbor mesta Spišská Nová Ves, ktorý vedie aj v súčasnosti. Spolu s týmto telesom vytvoril tradíciu novoročných koncertov a večerov priateľov zborového spevu, pripravil a realizoval aj benefičné koncerty. Koncertná činnosť speváckych zborov sa v Spišskej Novej Vsi konala za podpory Mestského kultúrneho centra a jeho riaditeľa Emila Labaja.

V roku 2008 založil mužský banícky spevácky zbor pri Baníckom spolku Spiš v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol spoluobnovovateľom baníckych tradícií v Spišskej Novej Vsi a jej okolí, ale viacnásobne aj reprezentantom baníctva v Českej republike. Igor Grega dirigoval tento zbor do roku 2013.

So svojimi speváckymi zbormi účinkoval Igor Grega na stovkách rôznych koncertov a podujatí doma i v zahraničí. So všetkými svojimi zbormi pracoval aktívne, upravoval a skladal pre ne zborové skladby, zúčastňoval sa súťaží doma i v zahraničí a koncertoval v rámci mesta, kraja, Slovenska, ako aj v zahraničí v rámci mestských družobných vzťahov (Česko, Nemecko), ale aj na základe vlastných kontaktov (Rakúsko, Ukrajina, Maďarsko, Poľsko, Rusko, Lotyšsko). V rámci

európskych súťaží získal tri ocenenia za mimoriadny dirigentský výkon (Slovensko, Lotyšsko, Taliansko).

Nezanedbateľná v súvislosti s pedagogickou prácou Igora Gregu bola aj jeho lektorská činnosť na kurzoch pre začínajúce, ale aj existujúce školské a cirkevné spevácke zbory a ich dirigentov, ktorú robil v rámci východoslovenského kraja a na Ukrajine.

Základná myšlienka tvorivej práce Igora Gregu bola nielen skvalitňovať spevácke a spevácko-zborové umenie, ale tiež ako profesionálny dirigent oslovovať kvalitné spevácke zbory a kolegov k návštevám a koncertom v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí množstvo vystúpení s profesionálnymi umelcami a umeleckými telesami. Na jeho podnet a dlhoročnú iniciatívu sa v meste Spišská Nová Ves organizuje celoslovenská súťažná prehliadka miešaných speváckych zborov.

Z domáceho prostredia bol vedený v národnom štúrovskom duchu, a preto mu nebolo cudzie, ba priam si považoval za povinnosť vystupovať tiež na rôznych oslavách a výročiach, ktoré organizovala Matica slovenská, pobočka Levoča alebo Spišská Nová Ves. V roku 2013 mu bola udelená Strieborná cena Matice slovenskej za dlhoročnú činnosť pri napĺňaní programu Matice slovenskej, zachovávanie tradícií a odkazu našich predkov. Jeho úpravy skladieb a kompozície zostali v trvalom kmeňovom repertoári všetkých speváckych zborov, ktoré viedol.

Navrhovatelia ocenenia:

MO Matice slovenskej a MO JDS v Spišskej Novej Vsi, Mgr. Jolana Prochotská, predsedníčka

Dom Matice slovenskej: Mgr. Rastislav Zacher, PhD., riaditeľ

Klub M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi: PhDr. Ružena Kormošová, PhD.

ING. STANISLAV SUSA

Narodený v roku 1942 v Richnave, od roku 1945 trvale bytom v Spišskej Novej Vsi

Rodina:

- ženatý od roku 1969, manželka Bernadetta, dcéra Henrieta (vnučky Tatiana, Martina), syn Peter (vnukovia Filip, Roman)

Vzdelanie:

- Základná škola v Spišskej Novej Vsi, 1956

- Jedenástročná stredná škola v Spišskej Novej Vsi, 1959

- Slovenská vysoká škola technická v Bratislave – stavebná fakulta, 1964

Zamestnanie:

- Pozemné stavby, n. p. Poprad, od 1. 12. 1964 ako stavbyvedúci

- Československé štátne dráhy - správa dráhy v Bratislave, od 1. 4. 1968 - Drahtav Košice ako samostatný projektant

- Železorzudné bane, n. p., Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1970 ako hlavný špecialista – projektant, od 1. 1. 1985 ako vedúci projekcie, od 1. 2. 1991 ako riaditeľ závodu Projekcia

- Mestský úrad Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1993 ako vedúci oddelenia výstavby, neskôr ako vedúci referátu územného plánovania

- starobný dôchodok, od 1. 1. 2003

Verejné aktivity:

- 15. 3. 1990 zvolený za poslanca ONV Spišská Nová Ves a predseda komisie výstavby a územného plánovania

- 25. 11. 1990 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- 7. 12. 2002 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- vykonával funkciu predsedu komisie výstavby a predsedu mestského výboru č. 8, ktorého členom je aj v súčasnom volebnom období
- zakladajúci člen KDH v Spišskej Novej Vsi
- k 750. výročiu mesta pomáhal vytvoriť pamätnú pečiatku (známku)

Záľuby:

- numizmatik a filatelista
- je aktívnym dobrovoľným ochrancom prírody
- záhrada, rodina, projektovanie stavieb

Predkladatelia a podporovatelia návrhu:

Ing. Jozef Gonda - viceprimátor mesta Spišská Nová Ves

Mgr. Andrej Cpin - poslanec Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

Spišská Nová Ves, 20. 4. 2022

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO
28. 4. 2022

PREDMET: CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Ing. Andrea Jančíková

Prerokované:

Dôvod predloženia: Štatút udeľovania Ceny mesta Spišská Nová Ves

Podpisy:

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. schvaľuje

udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves.....

2. ukladá

odovzdať ocenenie laureátovi

Z: Ing. Andrea Jančíková

T: 30. 6. 2022

Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves v roku 2022

Mesto Spišská Nová Ves v snahe oceniť aktivitu, pravidelnú činnosť, pomoc pri výstavbe, zveľadovaní a reprezentácii mesta udeľuje raz ročne Cenu mesta Spišská Nová Ves.

Cena mesta je udeľovaná osobám a kolektívom za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti;
- činnosť, ktorou sa významným spôsobom ovplyvnil hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagácia doma i v zahraničí;
- záchranu ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu možno udeliť jednotlivcovi za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžil o rozvoj a reprezentáciu mesta alebo kolektívu, ktorý viac rokov svojou prácou a aktivitou prináša trvalé hodnoty.

V zmysle Štatútu ceny mesta laureátovi ocenenia je odovzdaná pamätná listina opatrená odtlačkom mestskej pečate a podpisom primátora a finančná odmena vo výške 500 eur.

Kancelárii primátora bolo doručených osem návrhov na udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves pre tieto osobnosti s nižšie uvareným zdôvodnením:

Ing. JÁN KOŤUHA

- **držiteľ titulu Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, niekoľkonásobný majster Európy, štvornásobný majster sveta v raketovom modelárstve jednotlivcov (1987, 1994, 1996, 2000) a trikrát majster sveta v raketovom modelárstve družstiev (2 kategórie 1996, 2014), športový rozhodca pre letecké športy - raketové modelárstvo (prvýkrát na Majstrovstvách sveta 2004), odborník Technical Expert S Space Modelling.**

Narodil sa v roku 1958 v Spišskej Novej Vsi v rodine železničiara Mateja Koťuhu a Anny, rod. Popovičovej. Má dve sestry: Darinu a Vieru a brata Miroslava, tiež raketového modelára a držiteľa titulu majster sveta. Je ženatý. S manželkou Annou vychovali dve deti. Z ľudského hľadiska sú jeho športové úspechy o to cennejšie, že spolu s manželkou dokázal skĺbiť svoju pedagogickú a technicko-športovú modelársku činnosť s výchovou zdravotne postihnutého dnes už dospelého syna Janka.

Žije a pracuje v rodnej Spišskej Novej Vsi, kde ukončil základné vzdelanie (1. ZDŠ, dnes ZŠ Nad Medzou) i stredné vzdelanie (odbor: strojárstvo na SPŠ banícko-geologickej). Po maturite študoval na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach (1978 - 1983) a po základnej vojenskej službe začal pracovať ako stredoškolský učiteľ odborných predmetov na novozaloženej SPŠ strojníckej (dnes SPŠ technická, Hviezdoslavova ulica 6), kde pôsobí do súčasnosti.

S jeho menom sú späté počiatky raketo-modelárskeho športu v meste Spišská Nová Ves. Ostal mu verný celý svoj aktívny život a dosiahol v ňom viacero výnimočných úspechov doma i v zahraničí. Prvýkrát sa prebojoval na Majstrovstvách sveta v roku 1978. Stal sa **majstrom Európy** (1981 Jambolo, Bulharsko) a **členom česko-slovenského reprezentačného družstva**, získal **titul majstra sveta** (1987 Belehrad, Juhoslávia, kategória S5C) a bol vyhlásený za **najúspešnejšieho športovca Východoslovenského kraja v modelárstve** (1987). Úspechmi na majstrovstvách ČSFR v kategórii S7 - bodovacia maketa rakety (1. miesto 1990, 2. miesto 1991, 1. miesto 1992) si

vybojoval členstvo v deviatke reprezentantov ČSFR na **IX. Majstrovstvách sveta v raketovom modelárstve (1992, Melbourne na Floride, USA), kde získal bronzovú medailu** a prispel k celkovému oceneniu čl. družstva TEAM SHAMPIONS.

Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky bol v roku 1993 na 1. majstrovstvách SR nominovaný do historicky prvého reprezentačného družstva Slovenska (spolu s bratom Miroslavom). Na Majstrovstvách Európy v Suceave (Rumunsko) získal pre SR 2. a 3. miesto, v roku 1994 na Majstrovstvách sveta v Leszne (Poľsko) titul majstra sveta v kategórii S7 a **zaradil sa k najúspešnejším reprezentantom Slovenska za rok 1994**, ktorých prijal predseda vlády SR. V nasledujúcom roku sa stal majstrom Slovenska v dvoch kategóriách: senior S1B a senior S5C. **Dokázal získať tri tituly svetového šampióna na jednom podujatí, a to na XI. Majstrovstvách sveta (1996 Ljublan-Kamnik, Slovinsko)** v konkurencii 269 pretekárov z 22 krajín (vrátane USA, Rusko, Čína, Japonsko, Juhoslávia, Rumunsko), kedy sa **stal najúspešnejším slovenským reprezentantom, keď v kategórii S7 obhájil titul majstra sveta, pripojil ďalšie dva tituly v súťaži družstiev v kategórii S7 a S5C (výškové makety)** a získal **striebro** v kategórii S1B (výškové modely). Aj jeho dve šieste miesta v súťaži jednotlivcov v kategórii S1B a S5C boli bodované. **V roku 2000 sa stal opäť majstrom sveta (Mokrad' pri Liptovskom Mikuláši v kategórii S5B)**. Tu sa k úspešným reprezentantom SR zaradil aj jeho mladší brat Miroslav Koťuha, ktorý sa stal majstrom sveta v kategórii S7.

Raketové modelárstvo ako technický šport je pre ľudí všetkých vekových skupín. Ako senior sa stal držiteľom ocenenia **Modelár roku 2014** za 2. miesto jednotlivcov a 1. miesto družstiev v kategórii S5C na Majstrovstvách sveta FIA v Bulharsku. K jeho úspechom z posledných rokov patria: titul majster Európy 2017, 2019, 2. m. - jednotlivci a 1. m. - družstvá Majstrovstvá sveta FIA 2014 a 2018 Wroclawek Poľsko, členstvo v TOP TEAM, 2. m. na Majstrovstvách sveta v Buzau, Rumunsko, v roku 2021.

Ing. J. Koťuha sa dlhodobo venuje mládeži a vedie raketomodelársky krúžok pri SPŠ technickej v Spišskej Novej Vsi.

Za jeho úspechmi sa skrýva neuveriteľná vyše štyridsať rokov dlhá náročná práca plná odriekania, trpezlivosti a precíznosti v nákresoch pri rysovej doske a pri stavbe makety rakety, ktorá musí mať správne rozmery, byť prevedená čo najvernejšie ako zmenšenina skutočných rakiet - predlôh, obsahovať miniatúrnu kabínu, nitovanie, mikronápisy nečitateľné voľným okom a pod. Dôležité je tiež, aby vyletela čo najvyššie. Vyrábať miniatúry skutočných rakiet nie je lacná záležitosť. Samotný materiál na prípravu jednotlivých modelov predstavuje hodnotu niekoľko tisícov eur a samotná hodnota modelov sa nedá vyčíslieť. Ako raketový modelár súťažil v dĺžke trvania letu, v dosiahnutí maximálnej výšky, v presnosti pristátia, v realnosti letu ale aj v detailnom a maketovom spracovaní modelu. V tomto technickom športe súťažil ako jednotlivec, ale aj ako člen družstva.

Ing. Ján Koťuha má „zlaté ruky“, ktoré mu priniesli zlaté ocenenia. Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, majster Európy, niekoľkonásobný majster sveta v kategórii výškových i bodovacích makiet v raketovom modelárstve **reprezentoval celý život naše mesto, tiež náš región Spiš a Slovenskú republiku ako hrdý Spišiak. I vďaka nemu viackrát zaznela na medzinárodných podujatiach slovenská hymna. Svojimi úspechmi sa zaradil medzi najlepších modelárov sveta.** Slovenskí raketoví modelári patrili aj vďaka nemu medzi spoluzakladateľov raketo-modelárskeho športu vo svete a Slovensko sa v raketovom modelárstve zaradilo medzi svetové veľmoci, čo potvrdzujú aj vynikajúce výsledky našich športovcov na medzinárodných podujatiach v súčasnosti. Ocenenie navrhujeme pri príležitosti jeho odchodu do dôchodku. Návrh na ocenenie predkladajú:

Klub Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika Spišská Nová Ves
Stredná priemyselná škola technická Spišská Nová Ves

LERMAS (Letecko-raketomodelárska asociácia Slovenska), člen Slovenského národného aeroklubu generála Milana Rastislava Štefánika, Žilina

Mgr. Jozef Sobinovský, učiteľ v. v., športovec, majster ČSFR v leteckom modelárstve v kategórii modelov FIB, laureát Ceny mesta v roku 1991

MK 09 Spišská Nová Ves, Duklianska 50/1, Spišská Nová Ves

SPOLOČNOSŤ MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA (SMRŠ)

má za sebou viac ako 30 rokov úspešnej činnosti pri podpore mládeže v poznávaní a pochopení postojov a hodnôt, ktoré vyznával M. R. Štefánik a sprostredkovávaní nových informácií i vedomostí o jeho živote a diele, ktorým sa výrazne zaslúžil o vznik samostatného štátu Čechova Slovákov.

Spoločnosť má k dnešnému dňu 19 klubov, rozmiestnených po celom Slovensku, v ktorých pracuje viac ako 1 000 členov. Sme radi, že **medzi najaktívnejšie kluby našej spoločnosti patrí klub, ktorý pracuje Sp. Novej Vsi, v meste, ktoré je významne prepojené s rodinou M. R. Štefánika. Oceňujeme, že pripomínanie zásluh významného činiteľa československého národnooslobodzovacieho boja, vedca, vojaka, diplomata a politika M. R. Štefánika sa stalo v Spišskej Novej Vsi tradíciou.**

V období, ktoré vláda Slovenskej republiky vyhlásila ako „*Rok Milana Rastislava Štefánika*“ pripravil a realizoval klub SMRŠ v Sp. Novej Vsi aktivity, ktoré našli odozvu v aktívnom zapojení sa ostatných klubov na celom Slovensku.

Jednou z najvýznamnejších aktivít je projekt „*Sto ruží pre Štefánika*“, ktorý pripomenul ružu vyšľachtenú na pamiatku generála Štefánika pred 90 rokmi, a ktorá nám aj dnes pripomína nášho veľikána v rôznych kútoch Slovenska, ale aj v zahraničí. Veľkým ocenením tejto aktivity, za ktorou stojí členka Správnej rady SMRŠ pani Mgr. Jolana Prochotská, bolo prijatie predstaviteľov našej spoločnosti pani prezidentkou Slovenskej republiky spojené s vysadením tejto parkovej ruže v prezidentskej záhrade.

Ďalšou aktivitou, ktorú pripravili členovia klubu SMRŠ je putovná výstava určená pre základné a stredné školy pod názvom *Milan Rastislav Štefánik - Stopy života*.

Dnes už 8 súborov tejto výstavy, ktoré na 9 paneloch približujú najvýznamnejšie etapy života M. R. Štefánika, má ambíciu osloviť čo najväčší počet žiakov a študentov našich škôl vo všetkých krajoch SR. Už dnes možno hodnotiť, že touto výstavou, ktorej autorkou scenára je PhDr. Ružena Kormošová, sa nám úspešne podarilo priblížiť život a dielo nášho protagonistu mladej generácii.

Jednou z významných aktivít spišskonovoveského klubu SMRŠ, pod vedením PhDr. Kormošovej, bola príprava a vydanie zbierky básní o M. R. Štefánikovi pod názvom *Z poetického pera autorských spomienok* podporenej veršami venovanými Štefánikovi v podaní Evy Kristínovej a Jozefa Šimonoviča. Táto zbierka je výnimočná tým, že prvýkrát po 100 rokoch prináša ucelený súhrn básní venovaných M. R. Štefánikovi, ktoré sa v Literárnom archíve Slovenskej národnej knižnice v Martine podarilo dohľadať Mgr. Prochotskej. Zbierka básní má ambíciu zaujať nielen milovníkov poézie, učiteľov, osvetových pracovníkov, ale aj recitátorov ako zdroj básní pri organizovaní spomienkových akcií na generála Štefánika.

Správna rada SMRŠ na základe vyhodnotenia aktivít klubu SMRŠ v Spišskej Novej Vsi si dovoľuje navrhnúť tento Klub na ocenenie za veľký prínos pri sprostredkovaní informácií o živote a diele spoluzakladateľa našej štátnosti, vedca, vojaka, diplomata a generála M. R. Štefánika.

Veríme, že Spišská Nová Ves prácu tohto klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika bude nielen naďalej podporovať, ale aj oceniť.

ING. JOZEF DANIEL

Banický spolok Spiš navrhuje udeliť cenu jeho uvedenému členovi pri príležitosti jeho významného životného jubilea.

Ing. Jozef Daniel sa narodil v roku 1942 v Spišskej Novej Vsi.

Vzdelanie:

Jedenástročná škola SNV do 1959

Vysoká škola technická, Banická fakulta 1959 - 1964

Postgraduálne štúdium Geológia, geofyzika 1983 -1984

Rekvalifikačný kurz inžinierskej geológie 1993

Zamestnanie:

Uránové bane Dolní Rožinka 1964 - 1965, Uránový prieskum, závod IX Spišská Nová Ves, neskoršie Uranpres, š. p., Uranpres, s. r. o., a to:

1964 - 1970 - vedúci banskomeračského oddelenia

1970 - 1979 - vedúci oddelenia geofyziky

1980 - 1994 - hlavný geológ

1995 - 2007 - riaditeľ pre geológiu

2008 - 2010 - samostatný geológ riešiteľ.

Od roku 2010 dôchodca.

Pracovná činnosť:

Pracoval na vyhľadávaní nerastov ako urán, meď, sírany, molybdén, ortuť, magnezit i zlato, o čom svedčí viac ako 70 správ v Geofonde Bratislava. Okrem vyhľadávania nerastných surovín sa venoval i inžinierskej geológii, a to hlavne pri IG prieskume diaľnic. Bol autorom mnohých prác súvisiacich s ekológiou. Bol hlavným autorom *Atlasu prírodnej rádioaktivity Slovenska*, ktorý bol ocenený v roku 1997 kolektívnou Cenou MŽP SR a mal široký ohlas i v zahraničí. Ďalšie ekologické práce súviseli s prírodnou rádioaktivitou a radónovým rizikom na mnohých lokalitách SR, vrátane jadrových elektrární Jaslovské Bohunice, Mochovce, ako aj úložisku rádioaktívnych odpadov v Mochovciach. V záverečnej správe Prírodná a umelá rádioaktivita Slovenska hovorí o prírodnej rádioaktivite hornín a vôd, radónovom riziku, umelej rádioaktivite CS 137, o skúškach jadrových zbraní a Černobyle. Je spoluautorom publikácie *História geológie na Slovensku*, zapojil sa do medzinárodných projektov. Bol spoluriešiteľom inžiniersko-geologických prác pre výstavbu diaľnic a diaľničných tunelov na Slovensku. Je autorom, resp. spoluautorom všetkých významných projektov, ročných a záverečných správ, týkajúcich sa uránovej problematiky, uránového prieskumu. Má zásluhu na objave uránového ložiska Košice - Jahodná. Bol autorom myšlienky Geotermálneho vrtu v Poprade, ako i spolupráce pri jeho realizácii a využití (Aquapark Poprad). Bol zodpovedným riešiteľom regionálnej práce na úlohe Geotermálne zhodnotenie Popradskej a Hornádskej kotliny.

Funkcie mimo zamestnania:

Bol dlhoročný funkcionár Slovenskej vedecko-technickej spoločnosti neskoršie bol spoluzakladateľom a funkcionárom Prezídia Slovenskej banickej spoločnosti, kde bol i vedúcim skupiny pre meračstvo a geológiu v Banskej Bystrici.

Bol členom redakčnej rady Minerálie Slovaca a Montanrevue, i v súčasnosti pre východné Slovensko, člen a funkcionár Slovenskej geologickej spoločnosti, člen Geologickej rady SR pri MŽP SR, dlhoročný člen Komisie pre klasifikáciu zásob pri MŽP SR a člen Spišského dejepisného spolku.

Činnosť v Baníckom spolku Spiš:

V roku 2008 bol zakladateľom a dodnes je členom výboru Banického spolku Spiš. Je spoluautorom publikácií *Technické pamiatky spojené s baníckou a hutníckou činnosťou na Spiši*, časť I Spišská Nová Ves, II Gelnica a okolie, časť III SZ Spiša, zostavovateľ a spoluautor časti IV Slovinky, Krompachy, Kluknava, spoluautor časti V Rudňany, Poráč a Markušovce a v roku 2021 spoluautor časti VI Smolník, Smolnícka Huta, Úhorná.

Zúčastnil sa na mnohých akciách ako organizátor a spoluorganizátor, je autorom mnohých panelov, ako i 23 panelov vo vývesnej skrinke pri MsÚ. Má na starosti prednáškovú činnosť a i sám prednášal pri rôznych príležitostiach, a to nielen v Multifunkčnom baníckom energetickom centre, ale i v Múzeu Spiša, Redute, niekoľkokrát v Košiciach, Bratislave, Gelnici, Poprade a v Helcmanovciach. Prednášky mal i v zahraničí, a to v ČR, Poľsku, Maďarsku, Slovinsku, Rumunsku, Albánsku, Kanade a v Bulharsku.

Ocenenia:

Pracovné ocenenia za prácu v československom a slovenskom baníctve, z ktorých je potrebné spomenúť: *Za pracovnú vernosť*, *Za pracovnú obetavosť*, *Cenu Klementa Gottwalda* (kolektívna cena), *Za zachovanie baníckych tradícií na Slovensku* a niekoľko ďalších rezortných vyznamenaní. Cenu Ministra ŽP SR dostal ako člen kolektívu za súbor Geochemických atlasov a osobne za celoživotnú prácu v oblasti životného prostredia.

Ing. Jozef Daniel venoval v práci, ako i v prednáškach mnoho úsilia na zlepšenie životného prostredia Slovenska, ale hlavne Spiša, na inventarizácii baníckych a hutníckych pamiatok Spiša, ako i práci na Vysunutej expozícii baníctva Spiša.

MGR. JOZEF PARA

Návrh pramení z dlhoročnej pôsobnosti menovaného v školskom výchovno-vzdelávacom prostredí mesta Spišská Nová Ves. Svojím vkladom prispel k rozvoju úrovne školstva ako dlhoročný učiteľ a riaditeľ základnej školy, športový funkcionár, dlhoročný člen mestských výborov.

Narodil sa v roku 1942 v Markušovciach. Po absolvovaní základnej školy odišiel na Jedenástročnú strednú školu do Spišskej Novej Vsi. Po úspešnej maturitnej skúške odišiel do Košíc na Pedagogický inštitút. Po ukončení štúdia a absolvovaní základnej vojenskej služby začal pracovať na ZDŠ v Smižanoch a postupne na školách v Spišskej Novej Vsi ako učiteľ matematiky a fyziky. Od roku 1980 bol menovaný za riaditeľa ZŠ na Ul. Z. Nejedlého. V tejto funkcii pôsobil do roku 1990, kedy za všeobecne známej situácie vo funkcii skončil a ostal na uvedenej škole pracovať až do odchodu do dôchodku. V rezorte školstva odpracoval 42 rokov.

Pod jeho vedením bola škola 5 rokov za sebou najlepšou školou v úspešnosti stredných škôl v okrese. Počas pedagogickej práce vykonával rôzne odborné funkcie hlavne v metodickej činnosti, hlavne v brannej výchove žiakov. Vykonával funkcie v školských radách i v školskom úrade.

Pôsobenie v orgánoch mesta:

12 rokov bol poslancom MsZ. Ten istý čas vykonával funkciu predsedu komisie pre šport a mládež a pracoval v komisii pre školstvo.

Po založení Rady športových klubov bol istý čas jej predsedom a neskôr členom jej predsedníctva. Užitočná bola jeho práca v mestskej školskej rade. Je najstarším členom MsV č. 4 na sídlisku Mier. Ako poslanec z vlastnej iniciatívy navrhol výstavbu nového mostu cez Hornád na sídlisku Mier, ktorého výstavba bola aj realizovaná. Podieľal sa aj na schvaľovaní nových garáží na Ul. J. Wolkera.

Mimoškolská činnosť v čase voľna:

Všetku činnosť vykonával pre žiakov základných škôl v rámci činnosti Pionierskej organizácie, ktorá sa podieľala na rôznych formách činností, ktoré boli z jej strany plne financované, takže rodičia i deti nemuseli na činnosť ničím prispievať. Osobne sa venoval organizovaniu turistických a neskôr aj branných podujatí.

Od roku 1967 vykonával v okrese funkciu predsedu komisie pre turistickú činnosť a od roku 1973 zároveň aj predsedu pre brannú činnosť detí ZŠ.

Obdobie od roku 1973 po rok 1990 bolo jeho najúspešnejším. Spolu s priateľmi v komisii postupne začali organizovať branné súťaže. Boli ich prvými organizátormi v rámci celého Slovenska. Na Čingove komisia pod jeho vedením pripravila a úspešne zrealizovala okresné, krajské i celoslovenské kolo súťaže s názvom Pioniersky branný viacboj o cenu Čsl. rozhlasu. Podobne to bolo aj so streľbou zo vzduchovky a s branným trojbojom (plávanie, beh a streľba). Postupne sa tieto súťaže rozbehli po celom Slovensku. V roku 1975 sa v šport kempe v Tatrách uskutočnili 1. celoslovenské branné hry. Na základe úspešnej práce sa stal predsedom športovej komisie, ktorá tieto súťaže organizovala. Jej členmi boli skúsení funkcionári z nášho okresu. Takýchto hier prebehlo celkom osem, pričom sa zloženie komisie takmer nemenilo. Za všetko čo pre rozvoj branných športov na Slovensku urobil, mu bolo prezidentom republiky udelené štátne vyznamenanie Za službu vlasti, ako jednému z mála civilov. Zmena režimu jeho aktivity na tomto úseku zrušila. Osobne si myslí, že pre rozvoj mesta, okresu, kraja i Slovenska urobil veľa.

Návrh predložili:

PhDr. Miroslav Semeš, PhD.

RSDr. Juraj Beňa

JUDr. František Fabián

Mgr. Jozef Brezovský

a ďalší

MIESTNY ODBOR MATICE SLOVENSKEJ A JEJ OSOBNOSTI

Návrh na udelenie ocenenia pre MO MS a jej osobnosti, ktoré ju v meste celých 100 rokov viedli a vyorali hlbokú brázdou pre život Slovákov.

MS mala na Spiši 8 zakladajúcich a 11 riadnych členov. Prvým spišským jednatelom v roku 1865 bol prefekt seminára a profesor Rímskokatolíckeho učiteľského ústavu v Spišskej Kapitule Štefan Košťalik, na čele Spišskonovoveského jednatelstva (v tom čase s pomad'arčeným názvom Igló) stál učiteľ Eugen Vadaszfi a po zatvorení MS v r. 1875 pokračoval v národnobuditeľskej činnosti na Spiši administrátor z Veľkého Hnilca Štefan Mišík. Žila etapami turbulentného storočného vývoja miestneho odboru MS od jeho vzniku 6. novembra 1920 do zániku v roku 1951, zažila reformné roky a činnosť Klubu priateľov MS (1968 - 1973) aj tretie obnovovanie členstva po nežnej revolúcii. Dom Matice slovenskej v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol zriadený 1. júla 1990, si pripomenul už 30. výročie vzniku. Činnosti MO mapovali a zaznamenali v monografii autori N. Palková, P. König, J. Prochotská, R. Kormošová.

Venujú pozornosť kinolicencii a histórii kina Tatry, ktoré postavil a spravoval MO až do jeho poštátnenia, opisujú ochotníkov aj z obdobia pred vznikom DS Hviezdoslav, počiatky bábkarstva, učiteľského spevokolu, zaznamenávajú výstupy na levočské Uhliská, propagáciu dejín Spiša a mesta zo strany MO MS, desaťročia stretnutí s poéziou. Poodhaľujú proces výskumu Malej vojny z r. 1939 ako bieleho miesta histórie Slovenska a neopomenuli skutočnosť, že štefánikovskú tradíciu v meste rozvíjali matičiari. Autor P. Zmátlo sa venoval problematike odrazu činnosti MO v dobovej tlači - v týždenníku Tatry (1920 - 1922), Spišských novinách (1931 - 1933) a Spišských hlasoch (1968 - 1969). Určite zaujme, že MO MS vlastnil Provinčný dom

(autorom o budovách MS je M. Števík) a delimitáciou získal budovu, sídlo DMS. Matica slovenská však po svojom symbolickom obnovení v januári 1919 nebola v zložitých spoločensko-politických pomeroch v meste a na Spiši prvým slovenským spolkom. Od februára 1919 tu existovala Štefánikova beseda, ktorá mala rovnaké ciele ako Matica. Je teda prirodzené, že časom došlo k zlúčeniu spolkov. Myšlienku matičiarstva si osvojili predovšetkým učitelia. Nezabudnime ani na skutočnosť, že do roku 1939 sa na matičnom hnutí, kultúrnej a osvetovej práci v našom meste podieľalo veľa českých osobností. MS spolupracovala so spolkom Živena, Sokolom, ČsČK a i. a pôsobili viaceré vedúce osobnosti matičného hnutia v Spišskej Novej Vsi. Zo všetkých spomenieme bratov Elemíra a Neitusa Vollačovcov (stáli pri vzniku MO MS i viacerých slovenských spolkov v meste), riaditeľa meštianskej školy Františka Jozefa Bajtoša, ThDr. Jána Briššáka (označovaného za „múdrú hlavu mesta“), prof. Eduarda Pavlika (zakladateľa Krúžku historikov Spiša) a ďalších. Z mladšieho obdobia to boli dejatelia Mgr. Valentín Peták (veľký propagátor slovenskej poézie a ochotníckeho divadla), Mgr. Ján Horník (veľký zástanca spisovnej slovenčiny, čím si vyslúžil pomenovanie „posledný štúrovec“), archivár a historik PhDr. Jozef Kuruc, prvý riaditeľ Domu MS Ing. Ladislav Kúkoľ. Spišiaci sa tiež podieľali na činnosti vedeckých odborov Matice slovenskej v Martine. Členom a predsedom výtvarného odboru MS bol akademický maliar Jozef Hanula. Mohli by sme menovať mnoho ďalších osobností.

V prvých stanovách MS z roku 1863 sa píše, že *„je jednotou milovníkov národa a života slovenského“*. V cieľoch má napomáhať vzdelávaniu, šíriť slovenskú literatúru, pestovanie „krásnych umení“, rozširovanie a podporovanie hmotného blahobytu slovenského národa, tiež prácu na jeho zveladení. Od prvých chvíľ svojej existencie dokumentovala, že je vždy so slovenským národom. Boli roky neslobody a obmedzovania jej činnosti, ale vždy bola obnovená z vôle Slovákov. **Matica slovenská má v živote nášho mesta i Slovenska svoje opodstatnenie, pretože významným spôsobom ovplyvnila a ovplyvňuje slovenský vývoj a stála vždy pri kľúčových etapách našich dejín.**

Návrh predložili:

František Sejut

Silvia Cpinova

Zuzana Krempaská, Múzeum Spiša

Miroslav Števík

Peter König, DS Hviezdoslav

BRANISLAV BROZMAN

Zúčastnil sa v dňoch 4. - 13. marca 2022 XIII. zimných paraolympijských hier v čínskom Pekingu, kde bol navádzačom zrakovo znevýhodneného športovca Jakuba Kraka, a spolu vybojovali štvrté miesto v alpskej kombinácii a piate v zjazde. Zároveň v januári 2022 v nórskom Lillehameri na majstrovstvách sveta sa umiestnili na treťom mieste v zjazde a treťom mieste v slalome.

Návrh predložil RNDr. František Brozman.

Mgr. art. Igor GREGA, dirigent, skladateľ a pedagóg

Od r. 1951 ako dieťa žil vo Švábovcich, syn učiteľa - riaditeľa tamojšej základnej školy - a matky učiteľky, vyrastal v hudobne podnetnom prostredí, ktoré malo veľký vplyv na jeho hudobný rozvoj. Po ukončení Strednej všeobecno-vzdelávacej školy kpt. Jána Nálepku v Spišskej Novej Vsi (šk. r. 1968/1969) a Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove (1974) začal učiť na ZDŠ v Spišskom Štiavniku a v tom čase vykonával funkciu vedúceho predmetovej komisie pre hudobnú výchovu v popradskom okrese, kde mal na starosti 19 škôl okresu Poprad. Po vzore svojich rodičov sa stal taktiež kultúrno-spoločensky veľmi aktívnym.

V roku 1976 nastúpil ako stredoškolský učiteľ na Strednú pedagogickú školu v Levoči, kde pôsobil s prestávkou takmer tridsať rokov (1976 - 1985 a 2000 - 2020) ako učiteľ, dirigent a korepetítor dievčenského školského zboru *luventus paedagogica*.

Po ukončení Vysokej školy múzických umení v Bratislave (v odbore teória umenia - dirigovanie zboru, v triede P. Procházku), v roku 1985 odchádza učiť na Katedru hudobnej výchovy PdF UPJŠ v Prešove, neskôr učí na Fakulte humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, kde od svojho príchodu vedie Ženský spevácky zbor Prešovskej univerzity (neskôr *luventus paedagogica*) a udržiava ho na špičkovej európskej úrovni.

Napriek značnému pracovnému zaťaženiu sa naďalej venuje oživovaniu a pestovaniu speváckej a spevácko-zborovej tradície aj na Spiši a všeobecne na východnom Slovensku. Za šírenie a propagáciu slovenskej kultúry v zahraničí mu k životnému jubileu bola udelená Pocta Národného osvetového centra v Bratislave, ako aj viaceré ocenenia rektora Prešovskej univerzity. V roku 2015 mu bola udelená Cena primátora mesta za úspešnú reprezentáciu mesta Levoča doma i v zahraničí.

Umelecké účinkovanie Igora Gregu v rámci mesta Spišská Nová Ves:

V r. 1976 sa ujal Ženského speváckeho zboru pri Okresnej správe spojov v Spišskej Novej Vsi a viedol ho do r. 1987.

V rámci Slovenska na rezortných súťažiach patrilo zbor medzi vtedajšiu špičku. V r. 1977 ho vedenie nemocnice v Spišskej Novej Vsi požiadalo o vytvorenie speváckeho zboru, ktorý mal účinkovať v rámci rezortu. Jeho prvé vystúpenie bolo na otvorení novej nemocnice v Spišskej Novej Vsi, po ňom zotrvalo v umeleckej činnosti v rámci rezortu po celom Slovensku. Tento ženský zbor sa v roku 1987 pripojil k speváckemu zboru Okresnej správy spojov a v roku 1988 sa všetky členky zboru pripojili k novozaloženému speváckemu zboru Geológ.

Spevácky zbor Geológ vznikol z iniciatívy viacerých členov podniku Geologický prieskum a jeho vtedajšieho riaditeľa Karola Egyuda. Pokiaľ ide o umelecký rast, tento zbor mal ako miešaný spevácky zbor od svojho vzniku viaceré výhody a možnosti štúdia repertoáru, keďže mnoho skladateľov tvorilo skladby pre miešané zbory, avšak banícke skladby musel dirigent pre toto teleso upravovať sám. Spevácky zbor spočiatku nacvičoval skladby príležitostné, ľudové úpravy slovenských hudobných skladateľov, ale aj zahraničných, neskôr už po vyzretí sa teleso zameriava na štúdium a interpretáciu skladieb rôznych štýlových období. V roku 2004 sa zmenil názov speváckeho zboru na Chorus Iglovia.

Igor Grega bol jedným z iniciátorov a organizátorov každoročných vianočných koncertov *Tichá noc*, ktorých tradícia sa uchovala od vzniku tohto miešaného speváckeho zboru dodnes, okrem toho so zborom realizoval pravidelne aj jarný koncert. Spevácky zbor Chorus Iglovia viedol Igor Grega do r. 2012. Po roku 2012 založil Igor Grega zbor Cantus Villa Nova, miešaný spevácky zbor mesta Spišská Nová Ves, ktorý vedie aj v súčasnosti. Spolu s týmto telesom vytvoril tradíciu novoročných koncertov a večerov priateľov zborového spevu, pripravil a realizoval aj benefičné koncerty. Koncertná činnosť speváckych zborov sa v Spišskej Novej Vsi konala za podpory Mestského kultúrneho centra a jeho riaditeľa Emila Labaja.

V roku 2008 založil mužský banícky spevácky zbor pri Baníckom spolku Spiš v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol spoluobnovovateľom baníckych tradícií v Spišskej Novej Vsi a jej okolí, ale viacnásobne aj reprezentantom baníctva v Českej republike. Igor Grega dirigoval tento zbor do roku 2013.

So svojimi speváckymi zbormi účinkoval Igor Grega na stovkách rôznych koncertov a podujatí doma i v zahraničí. So všetkými svojimi zbormi pracoval aktívne, upravoval a skladal pre ne zborové skladby, zúčastňoval sa súťaží doma i v zahraničí a koncertoval v rámci mesta, kraja, Slovenska, ako aj v zahraničí v rámci mestských družobných vzťahov (Česko, Nemecko), ale aj na základe vlastných kontaktov (Rakúsko, Ukrajina, Maďarsko, Poľsko, Rusko, Lotyšsko). V rámci

európskych súťaží získal tri ocenenia za mimoriadny dirigentský výkon (Slovensko, Lotyšsko, Taliansko).

Nezanedbateľná v súvislosti s pedagogickou prácou Igora Gregu bola aj jeho lektorská činnosť na kurzoch pre začínajúce, ale aj existujúce školské a cirkevné spevácke zbory a ich dirigentov, ktorú robil v rámci východoslovenského kraja a na Ukrajine.

Základná myšlienka tvorivej práce Igora Gregu bola nielen skvalitňovať spevácke a spevácko-zborové umenie, ale tiež ako profesionálny dirigent oslovovať kvalitné spevácke zbory a kolegov k návštevám a koncertom v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí množstvo vystúpení s profesionálnymi umelcami a umeleckými telesami. Na jeho podnet a dlhoročnú iniciatívu sa v meste Spišská Nová Ves organizuje celoslovenská súťažná prehliadka miešaných speváckych zborov.

Z domáceho prostredia bol vedený v národnom štúrovskom duchu, a preto mu nebolo cudzie, ba priam si považoval za povinnosť vystupovať tiež na rôznych oslavách a výročiach, ktoré organizovala Matica slovenská, pobočka Levoča alebo Spišská Nová Ves. V roku 2013 mu bola udelená Strieborná cena Matice slovenskej za dlhoročnú činnosť pri napĺňaní programu Matice slovenskej, zachovávanie tradícií a odkazu našich predkov. Jeho úpravy skladieb a kompozície zostali v trvalom kmeňovom repertoári všetkých speváckych zborov, ktoré viedol.

Navrhovatelia ocenenia:

MO Matice slovenskej a MO JDS v Spišskej Novej Vsi, Mgr. Jolana Prochotská, predsedníčka

Dom Matice slovenskej: Mgr. Rastislav Zacher, PhD., riaditeľ

Klub M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi: PhDr. Ružena Kormošová, PhD.

ING. STANISLAV SUSÁ

Narodený v roku 1942 v Richnave, od roku 1945 trvale bytom v Spišskej Novej Vsi

Rodina:

- ženatý od roku 1969, manželka Bernadetta, dcéra Henrieta (vnučky Tatiana, Martina), syn Peter (vnukovia Filip, Roman)

Vzdelanie:

- Základná škola v Spišskej Novej Vsi, 1956

- Jedenástročná stredná škola v Spišskej Novej Vsi, 1959

- Slovenská vysoká škola technická v Bratislave – stavebná fakulta, 1964

Zamestnanie:

- Pozemné stavby, n. p. Poprad, od 1. 12. 1964 ako stavbyvedúci

- Československé štátne dráhy - správa dráhy v Bratislave, od 1. 4. 1968 - Drahtstav Košice ako samostatný projektant

- Železorzudné bane, n. p., Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1970 ako hlavný špecialista – projektant, od 1. 1. 1985 ako vedúci projekcie, od 1. 2. 1991 ako riaditeľ závodu Projekcia

- Mestský úrad Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1993 ako vedúci oddelenia výstavby, neskôr ako vedúci referátu územného plánovania

- starobný dôchodok, od 1. 1. 2003

Verejné aktivity:

- 15. 3. 1990 zvolený za poslanca ONV Spišská Nová Ves a predseda komisie výstavby a územného plánovania

- 25. 11. 1990 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- 7. 12. 2002 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- vykonával funkciu predsedu komisie výstavby a predsedu mestského výboru č. 8, ktorého členom je aj v súčasnom volebnom období
- zakladajúci člen KDH v Spišskej Novej Vsi
- k 750. výročiu mesta pomáhal vytvoriť pamätnú pečiatku (známku)

Záľuby:

- numizmatik a filatelista
- je aktívnym dobrovoľným ochrancom prírody
- záhrada, rodina, projektovanie stavieb

Predkladatelia a podporovatelia návrhu:

Ing. Jozef Gonda - viceprimátor mesta Spišská Nová Ves

Mgr. Andrej Cpin - poslanec Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

Spišská Nová Ves, 20. 4. 2022

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO
28. 4. 2022

PREDMET: CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Ing. Andrea Jančíková

Prerokované:

Dôvod predloženia: Štatút udeľovania Ceny mesta Spišská Nová Ves

Podpisy:

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. schvaľuje

udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves.....

2. ukladá

odovzdať ocenenie laureátovi

Z: Ing. Andrea Jančíková

T: 30. 6. 2022

Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves v roku 2022

Mesto Spišská Nová Ves v snahe oceniť aktivitu, pravidelnú činnosť, pomoc pri výstavbe, zveľadovaní a reprezentácii mesta udeľuje raz ročne Cenu mesta Spišská Nová Ves.

Cena mesta je udeľovaná osobám a kolektívom za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti;
- činnosť, ktorou sa významným spôsobom ovplyvnil hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagácia doma i v zahraničí;
- záchranu ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu možno udeliť jednotlivcovi za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžil o rozvoj a reprezentáciu mesta alebo kolektívu, ktorý viac rokov svojou prácou a aktivitou prináša trvalé hodnoty.

V zmysle Štatútu ceny mesta laureátovi ocenenia je odovzdaná pamätná listina opatrená odtlačkom mestskej pečate a podpisom primátora a finančná odmena vo výške 500 eur.

Kancelárii primátora bolo doručených osem návrhov na udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves pre tieto osobnosti s nižšie uvareným zdôvodnením:

Ing. JÁN KOŤUHA

- **držiteľ titulu Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, niekoľkonásobný majster Európy, štvornásobný majster sveta v raketovom modelárstve jednotlivcov (1987, 1994, 1996, 2000) a trikrát majster sveta v raketovom modelárstve družstiev (2 kategórie 1996, 2014), športový rozhodca pre letecké športy - raketové modelárstvo (prvýkrát na Majstrovstvách sveta 2004), odborník Technical Expert S Space Modelling.**

Narodil sa v roku 1958 v Spišskej Novej Vsi v rodine železničiara Mateja Koťuhu a Anny, rod. Popovičovej. Má dve sestry: Darinu a Vieru a brata Miroslava, tiež raketového modelára a držiteľa titulu majster sveta. Je ženatý. S manželkou Annou vychovali dve deti. Z ľudského hľadiska sú jeho športové úspechy o to cennejšie, že spolu s manželkou dokázal skĺbiť svoju pedagogickú a technicko-športovú modelársku činnosť s výchovou zdravotne postihnutého dnes už dospelého syna Janka.

Žije a pracuje v rodnej Spišskej Novej Vsi, kde ukončil základné vzdelanie (1. ZDŠ, dnes ZŠ Nad Medzou) i stredné vzdelanie (odbor: strojárstvo na SPŠ banícko-geologickej). Po maturite študoval na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach (1978 - 1983) a po základnej vojenskej službe začal pracovať ako stredoškolský učiteľ odborných predmetov na novozaloženej SPŠ strojníckej (dnes SPŠ technická, Hviezdoslavova ulica 6), kde pôsobí do súčasnosti.

S jeho menom sú späté počiatky raketo-modelárskeho športu v meste Spišská Nová Ves. Ostal mu verný celý svoj aktívny život a dosiahol v ňom viacero výnimočných úspechov doma i v zahraničí. Prvýkrát sa prebojoval na Majstrovstvách sveta v roku 1978. Stal sa **majstrom Európy** (1981 Jambolo, Bulharsko) a **členom česko-slovenského reprezentačného družstva**, získal **titul majstra sveta** (1987 Belehrad, Juhoslávia, kategória S5C) a bol vyhlásený za **najúspešnejšieho športovca Východoslovenského kraja v modelárstve** (1987). Úspechmi na majstrovstvách ČSFR v kategórii S7 - bodovacia maketa rakety (1. miesto 1990, 2. miesto 1991, 1. miesto 1992) si

vybojoval členstvo v deviatke reprezentantov ČSFR na **IX. Majstrovstvách sveta v raketovom modelárstve (1992, Melbourne na Floride, USA), kde získal bronzovú medailu** a prispel k celkovému oceneniu čl. družstva TEAM SHAMPIONS.

Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky bol v roku 1993 na 1. majstrovstvách SR nominovaný do historicky prvého reprezentačného družstva Slovenska (spolu s bratom Miroslavom). Na Majstrovstvách Európy v Suceave (Rumunsko) získal pre SR 2. a 3. miesto, v roku 1994 na Majstrovstvách sveta v Leszne (Poľsko) titul majstra sveta v kategórii S7 a **zaradil sa k najúspešnejším reprezentantom Slovenska za rok 1994**, ktorých prijal predseda vlády SR. V nasledujúcom roku sa stal majstrom Slovenska v dvoch kategóriách: senior S1B a senior S5C. **Dokázal získať tri tituly svetového šampióna na jednom podujatí, a to na XI. Majstrovstvách sveta (1996 Ljubljana-Kamnik, Slovinsko)** v konkurencii 269 pretekárov z 22 krajín (vrátane USA, Rusko, Čína, Japonsko, Juhoslávia, Rumunsko), kedy sa **stal najúspešnejším slovenským reprezentantom, keď v kategórii S7 obhájil titul majstra sveta, pripojil ďalšie dva tituly v súťaži družstiev v kategórii S7 a S5C (výškové makety)** a získal **striebro** v kategórii S1B (výškové modely). Aj jeho dve šieste miesta v súťaži jednotlivcov v kategórii S1B a S5C boli bodované. **V roku 2000 sa stal opäť majstrom sveta (Mokrad' pri Liptovskom Mikuláši v kategórii S5B)**. Tu sa k úspešným reprezentantom SR zaradil aj jeho mladší brat Miroslav Koťuha, ktorý sa stal majstrom sveta v kategórii S7.

Raketové modelárstvo ako technický šport je pre ľudí všetkých vekových skupín. Ako senior sa stal držiteľom ocenenia **Modelár roku 2014** za 2. miesto jednotlivcov a 1. miesto družstiev v kategórii S5C na Majstrovstvách sveta FIA v Bulharsku. K jeho úspechom z posledných rokov patria: titul majster Európy 2017, 2019, 2. m. - jednotlivci a 1. m. - družstvá Majstrovstvá sveta FIA 2014 a 2018 Wrocławek Poľsko, členstvo v TOP TEAM, 2. m. na Majstrovstvách sveta v Buzau, Rumunsko, v roku 2021.

Ing. J. Koťuha sa dlhodobo venuje mládeži a vedie raketomodelársky krúžok pri SPŠ technickej v Spišskej Novej Vsi.

Za jeho úspechmi sa skrýva neuveriteľná vyše štyridsať rokov dlhá náročná práca plná odriekania, trpezlivosti a precíznosti v nákresoch pri rysovej doske a pri stavbe makety rakety, ktorá musí mať správne rozmery, byť prevedená čo najvernejšie ako zmenšenina skutočných rakiet - predlôh, obsahovať miniatúrnu kabínu, nitovanie, mikronápisy nečitateľné voľným okom a pod. Dôležité je tiež, aby vyletela čo najvyššie. Vyrábať miniatúry skutočných rakiet nie je lacná záležitosť. Samotný materiál na prípravu jednotlivých modelov predstavuje hodnotu niekoľko tisícov eur a samotná hodnota modelov sa nedá vyčíslieť. Ako raketový modelár súťažil v dĺžke trvania letu, v dosiahnutí maximálnej výšky, v presnosti pristátia, v realnosti letu ale aj v detailnom a maketovom spracovaní modelu. V tomto technickom športe súťažil ako jednotlivec, ale aj ako člen družstva.

Ing. Ján Koťuha má „zlaté ruky“, ktoré mu priniesli zlaté ocenenia. Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, majster Európy, niekoľkonásobný majster sveta v kategórii výškových i bodovacích makiet v raketovom modelárstve **reprezentoval celý život naše mesto, tiež náš región Spiš a Slovenskú republiku ako hrdý Spišiak. I vďaka nemu viackrát zaznela na medzinárodných podujatiach slovenská hymna. Svojimi úspechmi sa zaradil medzi najlepších modelárov sveta.** Slovenskí raketoví modelári patrili aj vďaka nemu medzi spoluzakladateľov raketo-modelárskeho športu vo svete a Slovensko sa v raketovom modelárstve zaradilo medzi svetové veľmoci, čo potvrdzujú aj vynikajúce výsledky našich športovcov na medzinárodných podujatiach v súčasnosti. Ocenenie navrhujeme pri príležitosti jeho odchodu do dôchodku. Návrh na ocenenie predkladajú:

Klub Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika Spišská Nová Ves
Stredná priemyselná škola technická Spišská Nová Ves

LERMAS (Letecko-raketomodelárska asociácia Slovenska), člen Slovenského národného aeroklubu generála Milana Rastislava Štefánika, Žilina

Mgr. Jozef Sobinovský, učiteľ v. v., športovec, majster ČSFR v leteckom modelárstve v kategórii modelov FIB, laureát Ceny mesta v roku 1991

MK 09 Spišská Nová Ves, Duklianska 50/1, Spišská Nová Ves

SPOLOČNOSŤ MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA (SMRŠ)

má za sebou viac ako 30 rokov úspešnej činnosti pri podpore mládeže v poznávaní a pochopení postojov a hodnôt, ktoré vyznával M. R. Štefánik a sprostredkovávaní nových informácií i vedomostí o jeho živote a diele, ktorým sa výrazne zaslúžil o vznik samostatného štátu Čechova Slovákov.

Spoločnosť má k dnešnému dňu 19 klubov, rozmiestnených po celom Slovensku, v ktorých pracuje viac ako 1 000 členov. Sme radi, že **medzi najaktívnejšie kluby našej spoločnosti patrí klub, ktorý pracuje Sp. Novej Vsi, v meste, ktoré je významne prepojené s rodinou M. R. Štefánika. Oceňujeme, že pripomínanie zásluh významného činiteľa československého národnooslobodzovacieho boja, vedca, vojaka, diplomata a politika M. R. Štefánika sa stalo v Spišskej Novej Vsi tradíciou.**

V období, ktoré vláda Slovenskej republiky vyhlásila ako „*Rok Milana Rastislava Štefánika*“ pripravil a realizoval klub SMRŠ v Sp. Novej Vsi aktivity, ktoré našli odozvu v aktívnom zapojení sa ostatných klubov na celom Slovensku.

Jednou z najvýznamnejších aktivít je projekt „*Sto ruží pre Štefánika*“, ktorý pripomenul ružu vyšľachtenú na pamiatku generála Štefánika pred 90 rokmi, a ktorá nám aj dnes pripomína nášho veľikána v rôznych kútoch Slovenska, ale aj v zahraničí. Veľkým ocenením tejto aktivity, za ktorou stojí členka Správnej rady SMRŠ pani Mgr. Jolana Prochotská, bolo prijatie predstaviteľov našej spoločnosti pani prezidentkou Slovenskej republiky spojené s vysadením tejto parkovej ruže v prezidentskej záhrade.

Ďalšou aktivitou, ktorú pripravili členovia klubu SMRŠ je putovná výstava určená pre základné a stredné školy pod názvom *Milan Rastislav Štefánik - Stopy života*.

Dnes už 8 súborov tejto výstavy, ktoré na 9 paneloch približujú najvýznamnejšie etapy života M. R. Štefánika, má ambíciu osloviť čo najväčší počet žiakov a študentov našich škôl vo všetkých krajoch SR. Už dnes možno hodnotiť, že touto výstavou, ktorej autorkou scenára je PhDr. Ružena Kormošová, sa nám úspešne podarilo priblížiť život a dielo nášho protagonistu mladej generácii.

Jednou z významných aktivít spišskonovoveského klubu SMRŠ, pod vedením PhDr. Kormošovej, bola príprava a vydanie zbierky básní o M. R. Štefánikovi pod názvom *Z poetického pera autorských spomienok* podporenej veršami venovanými Štefánikovi v podaní Evy Kristínovej a Jozefa Šimonoviča. Táto zbierka je výnimočná tým, že prvýkrát po 100 rokoch prináša ucelený súhrn básní venovaných M. R. Štefánikovi, ktoré sa v Literárnom archíve Slovenskej národnej knižnice v Martine podarilo dohľadať Mgr. Prochotskej. Zbierka básní má ambíciu zaujať nielen milovníkov poézie, učiteľov, osvetových pracovníkov, ale aj recitátorov ako zdroj básní pri organizovaní spomienkových akcií na generála Štefánika.

Správna rada SMRŠ na základe vyhodnotenia aktivít klubu SMRŠ v Spišskej Novej Vsi si dovoľuje navrhnúť tento Klub na ocenenie za veľký prínos pri sprostredkovaní informácií o živote a diele spoluzakladateľa našej štátnosti, vedca, vojaka, diplomata a generála M. R. Štefánika.

Veríme, že Spišská Nová Ves prácu tohto klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika bude nielen naďalej podporovať, ale aj oceniť.

ING. JOZEF DANIEL

Banický spolok Spiš navrhuje udeliť cenu jeho uvedenému členovi pri príležitosti jeho významného životného jubilea.

Ing. Jozef Daniel sa narodil v roku 1942 v Spišskej Novej Vsi.

Vzdelanie:

Jedenástročná škola SNV do 1959

Vysoká škola technická, Banická fakulta 1959 - 1964

Postgraduálne štúdium Geológia, geofyzika 1983 -1984

Rekvalifikačný kurz inžinierskej geológie 1993

Zamestnanie:

Uránové bane Dolní Rožinka 1964 - 1965, Uránový prieskum, závod IX Spišská Nová Ves, neskoršie Uranpres, š. p., Uranpres, s. r. o., a to:

1964 - 1970 - vedúci banskomeračského oddelenia

1970 - 1979 - vedúci oddelenia geofyziky

1980 - 1994 - hlavný geológ

1995 - 2007 - riaditeľ pre geológiu

2008 - 2010 - samostatný geológ riešiteľ.

Od roku 2010 dôchodca.

Pracovná činnosť:

Pracoval na vyhľadávaní nerastov ako urán, meď, sírany, molybdén, ortuť, magnezit i zlato, o čom svedčí viac ako 70 správ v Geofonde Bratislava. Okrem vyhľadávania nerastných surovín sa venoval i inžinierskej geológii, a to hlavne pri IG prieskume diaľnic. Bol autorom mnohých prác súvisiacich s ekológiou. Bol hlavným autorom *Atlasu prírodnej rádioaktivity Slovenska*, ktorý bol ocenený v roku 1997 kolektívnou Cenou MŽP SR a mal široký ohlas i v zahraničí. Ďalšie ekologické práce súviseli s prírodnou rádioaktivitou a radónovým rizikom na mnohých lokalitách SR, vrátane jadrových elektrární Jaslovské Bohunice, Mochovce, ako aj úložisku rádioaktívnych odpadov v Mochovciach. V záverečnej správe Prírodná a umelá rádioaktivita Slovenska hovorí o prírodnej rádioaktivite hornín a vôd, radónovom riziku, umelej rádioaktivite CS 137, o skúškach jadrových zbraní a Černobyle. Je spoluautorom publikácie *História geológie na Slovensku*, zapojil sa do medzinárodných projektov. Bol spoluriešiteľom inžiniersko-geologických prác pre výstavbu diaľnic a diaľničných tunelov na Slovensku. Je autorom, resp. spoluautorom všetkých významných projektov, ročných a záverečných správ, týkajúcich sa uránovej problematiky, uránového prieskumu. Má zásluhu na objave uránového ložiska Košice - Jahodná. Bol autorom myšlienky Geotermálneho vrtu v Poprade, ako i spolupráce pri jeho realizácii a využití (Aquapark Poprad). Bol zodpovedným riešiteľom regionálnej práce na úlohe Geotermálne zhodnotenie Popradskej a Hornádskej kotliny.

Funkcie mimo zamestnania:

Bol dlhoročný funkcionár Slovenskej vedecko-technickej spoločnosti neskoršie bol spoluzakladateľom a funkcionárom Prezídia Slovenskej banickej spoločnosti, kde bol i vedúcim skupiny pre meračstvo a geológiu v Banskej Bystrici.

Bol členom redakčnej rady Minerálie Slovaca a Montanrevue, i v súčasnosti pre východné Slovensko, člen a funkcionár Slovenskej geologickej spoločnosti, člen Geologickej rady SR pri MŽP SR, dlhoročný člen Komisie pre klasifikáciu zásob pri MŽP SR a člen Spišského dejepisného spolku.

Činnosť v Baníckom spolku Spiš:

V roku 2008 bol zakladateľom a dodnes je členom výboru Banického spolku Spiš. Je spoluautorom publikácií *Technické pamiatky spojené s baníckou a hutníckou činnosťou na Spiši*, časť I Spišská Nová Ves, II Gelnica a okolie, časť III SZ Spiša, zostavovateľ a spoluautor časti IV Slovinky, Krompachy, Kluknava, spoluautor časti V Rudňany, Poráč a Markušovce a v roku 2021 spoluautor časti VI Smolník, Smolnícka Huta, Úhorná.

Zúčastnil sa na mnohých akciách ako organizátor a spoluorganizátor, je autorom mnohých panelov, ako i 23 panelov vo vývesnej skrinke pri MsÚ. Má na starosti prednáškovú činnosť a i sám prednášal pri rôznych príležitostiach, a to nielen v Multifunkčnom baníckom energetickom centre, ale i v Múzeu Spiša, Redute, niekoľkokrát v Košiciach, Bratislave, Gelnici, Poprade a v Helcmanovciach. Prednášky mal i v zahraničí, a to v ČR, Poľsku, Maďarsku, Slovinsku, Rumunsku, Albánsku, Kanade a v Bulharsku.

Ocenenia:

Pracovné ocenenia za prácu v československom a slovenskom baníctve, z ktorých je potrebné spomenúť: *Za pracovnú vernosť*, *Za pracovnú obetavosť*, *Cenu Klementa Gottwalda* (kolektívna cena), *Za zachovanie baníckych tradícií na Slovensku* a niekoľko ďalších rezortných vyznamenaní. Cenu Ministra ŽP SR dostal ako člen kolektívu za súbor Geochemických atlasov a osobne za celoživotnú prácu v oblasti životného prostredia.

Ing. Jozef Daniel venoval v práci, ako i v prednáškach mnoho úsilia na zlepšenie životného prostredia Slovenska, ale hlavne Spiša, na inventarizácii baníckych a hutníckych pamiatok Spiša, ako i práci na Vysunutej expozícii baníctva Spiša.

MGR. JOZEF PARA

Návrh pramení z dlhoročnej pôsobnosti menovaného v školskom výchovno-vzdelávacom prostredí mesta Spišská Nová Ves. Svojím vkladom prispel k rozvoju úrovne školstva ako dlhoročný učiteľ a riaditeľ základnej školy, športový funkcionár, dlhoročný člen mestských výborov.

Narodil sa v roku 1942 v Markušovciach. Po absolvovaní základnej školy odišiel na Jedenástročnú strednú školu do Spišskej Novej Vsi. Po úspešnej maturitnej skúške odišiel do Košíc na Pedagogický inštitút. Po ukončení štúdia a absolvovaní základnej vojenskej služby začal pracovať na ZDŠ v Smižanoch a postupne na školách v Spišskej Novej Vsi ako učiteľ matematiky a fyziky. Od roku 1980 bol menovaný za riaditeľa ZŠ na Ul. Z. Nejedlého. V tejto funkcii pôsobil do roku 1990, kedy za všeobecne známej situácie vo funkcii skončil a ostal na uvedenej škole pracovať až do odchodu do dôchodku. V rezorte školstva odpracoval 42 rokov.

Pod jeho vedením bola škola 5 rokov za sebou najlepšou školou v úspešnosti stredných škôl v okrese. Počas pedagogickej práce vykonával rôzne odborné funkcie hlavne v metodической činnosti, hlavne v brannej výchove žiakov. Vykonával funkcie v školských radách i v školskom úrade.

Pôsobenie v orgánoch mesta:

12 rokov bol poslancom MsZ. Ten istý čas vykonával funkciu predsedu komisie pre šport a mládež a pracoval v komisii pre školstvo.

Po založení Rady športových klubov bol istý čas jej predsedom a neskôr členom jej predsedníctva. Užitočná bola jeho práca v mestskej školskej rade. Je najstarším členom MsV č. 4 na sídlisku Mier. Ako poslanec z vlastnej iniciatívy navrhol výstavbu nového mostu cez Hornád na sídlisku Mier, ktorého výstavba bola aj realizovaná. Podieľal sa aj na schvaľovaní nových garáží na Ul. J. Wolkera.

Mimoškolská činnosť v čase voľna:

Všetku činnosť vykonával pre žiakov základných škôl v rámci činnosti Pionierskej organizácie, ktorá sa podieľala na rôznych formách činností, ktoré boli z jej strany plne financované, takže rodičia i deti nemuseli na činnosť ničím prispievať. Osobne sa venoval organizovaniu turistických a neskôr aj branných podujatí.

Od roku 1967 vykonával v okrese funkciu predsedu komisie pre turistickú činnosť a od roku 1973 zároveň aj predsedu pre brannú činnosť detí ZŠ.

Obdobie od roku 1973 po rok 1990 bolo jeho najúspešnejším. Spolu s priateľmi v komisii postupne začali organizovať branné súťaže. Boli ich prvými organizátormi v rámci celého Slovenska. Na Čingove komisia pod jeho vedením pripravila a úspešne zrealizovala okresné, krajské i celoslovenské kolo súťaže s názvom Pioniersky branný viacboj o cenu Čsl. rozhlasu. Podobne to bolo aj so streľbou zo vzduchovky a s branným trojbojom (plávanie, beh a streľba). Postupne sa tieto súťaže rozbehli po celom Slovensku. V roku 1975 sa v šport kempe v Tatrách uskutočnili 1. celoslovenské branné hry. Na základe úspešnej práce sa stal predsedom športovej komisie, ktorá tieto súťaže organizovala. Jej členmi boli skúsení funkcionári z nášho okresu. Takýchto hier prebehlo celkom osem, pričom sa zloženie komisie takmer nemenilo. Za všetko čo pre rozvoj branných športov na Slovensku urobil, mu bolo prezidentom republiky udelené štátne vyznamenanie Za službu vlasti, ako jednému z mála civilov. Zmena režimu jeho aktivity na tomto úseku zrušila. Osobne si myslí, že pre rozvoj mesta, okresu, kraja i Slovenska urobil veľa.

Návrh predložili:

PhDr. Miroslav Semeš, PhD.

RSDr. Juraj Beňa

JUDr. František Fabián

Mgr. Jozef Brezovský

a ďalší

MIESTNY ODBOR MATICE SLOVENSKEJ A JEJ OSOBNOSTI

Návrh na udelenie ocenenia pre MO MS a jej osobnosti, ktoré ju v meste celých 100 rokov viedli a vyorali hlbokú brázdou pre život Slovákov.

MS mala na Spiši 8 zakladajúcich a 11 riadnych členov. Prvým spišským jednatelom v roku 1865 bol prefekt seminára a profesor Rímskokatolíckeho učiteľského ústavu v Spišskej Kapitule Štefan Košťalik, na čele Spišskonovoveského jednatelstva (v tom čase s pomad'arčeným názvom Igló) stál učiteľ Eugen Vadaszfi a po zatvorení MS v r. 1875 pokračoval v národnobuditeľskej činnosti na Spiši administrátor z Veľkého Hnilca Štefan Mišík. Žila etapami turbulentného storočného vývoja miestneho odboru MS od jeho vzniku 6. novembra 1920 do zániku v roku 1951, zažila reformné roky a činnosť Klubu priateľov MS (1968 - 1973) aj tretie obnovovanie členstva po nežnej revolúcii. Dom Matice slovenskej v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol zriadený 1. júla 1990, si pripomenul už 30. výročie vzniku. Činnosti MO mapovali a zaznamenali v monografii autori N. Palková, P. König, J. Prochotská, R. Kormošová.

Venujú pozornosť kinolícencii a histórii kina Tatry, ktoré postavil a spravoval MO až do jeho poštátnenia, opisujú ochotníkov aj z obdobia pred vznikom DS Hviezdoslav, počiatky bábkarstva, učiteľského spevokolu, zaznamenávajú výstupy na levočské Uhliská, propagáciu dejín Spiša a mesta zo strany MO MS, desaťročia stretnutí s poéziou. Poodhaľujú proces výskumu Malej vojny z r. 1939 ako bieleho miesta histórie Slovenska a neopomenuli skutočnosť, že štefánikovskú tradíciu v meste rozvíjali matičiari. Autor P. Zmátlo sa venoval problematike odrazu činnosti MO v dobovej tlači - v týždenníku Tatry (1920 - 1922), Spišských novinách (1931 - 1933) a Spišských hlasoch (1968 - 1969). Určite zaujme, že MO MS vlastnil Provinčný dom

(autorom o budovách MS je M. Števík) a delimitáciou získal budovu, sídlo DMS. Matica slovenská však po svojom symbolickom obnovení v januári 1919 nebola v zložitých spoločensko-politických pomeroch v meste a na Spiši prvým slovenským spolkom. Od februára 1919 tu existovala Štefánikova beseda, ktorá mala rovnaké ciele ako Matica. Je teda prirodzené, že časom došlo k zlúčeniu spolkov. Myšlienku matičiarstva si osvojili predovšetkým učitelia. Nezabudnime ani na skutočnosť, že do roku 1939 sa na matičnom hnutí, kultúrnej a osvetovej práci v našom meste podieľalo veľa českých osobností. MS spolupracovala so spolkom Živena, Sokolom, ČsČK a i. a pôsobili viaceré vedúce osobnosti matičného hnutia v Spišskej Novej Vsi. Zo všetkých spomenieme bratov Elemíra a Neitusa Vollačovcov (stáli pri vzniku MO MS i viacerých slovenských spolkov v meste), riaditeľa meštianskej školy Františka Jozefa Bajtoša, ThDr. Jána Briššáka (označovaného za „múdrú hlavu mesta“), prof. Eduarda Pavlika (zakladateľa Krúžku historikov Spiša) a ďalších. Z mladšieho obdobia to boli dejatelia Mgr. Valentín Peták (veľký propagátor slovenskej poézie a ochotníckeho divadla), Mgr. Ján Horník (veľký zástanca spisovnej slovenčiny, čím si vyslúžil pomenovanie „posledný štúrovec“), archivár a historik PhDr. Jozef Kuruc, prvý riaditeľ Domu MS Ing. Ladislav Kúkoľ. Spišiaci sa tiež podieľali na činnosti vedeckých odborov Matice slovenskej v Martine. Členom a predsedom výtvarného odboru MS bol akademický maliar Jozef Hanula. Mohli by sme menovať mnoho ďalších osobností.

V prvých stanovách MS z roku 1863 sa píše, že *„je jednotou milovníkov národa a života slovenského“*. V cieľoch má napomáhať vzdelávaniu, šíriť slovenskú literatúru, pestovanie „krásnych umení“, rozširovanie a podporovanie hmotného blahobytu slovenského národa, tiež prácu na jeho zveladení. Od prvých chvíľ svojej existencie dokumentovala, že je vždy so slovenským národom. Boli roky neslobody a obmedzovania jej činnosti, ale vždy bola obnovená z vôle Slovákov. **Matica slovenská má v živote nášho mesta i Slovenska svoje opodstatnenie, pretože významným spôsobom ovplyvnila a ovplyvňuje slovenský vývoj a stála vždy pri kľúčových etapách našich dejín.**

Návrh predložili:

František Sejut

Silvia Cpinova

Zuzana Krempaská, Múzeum Spiša

Miroslav Števík

Peter König, DS Hviezdoslav

BRANISLAV BROZMAN

Zúčastnil sa v dňoch 4. - 13. marca 2022 XIII. zimných paraolympijských hier v čínskom Pekingu, kde bol navádzačom zrakovo znevýhodneného športovca Jakuba Kraka, a spolu vybojovali štvrté miesto v alpskej kombinácii a piate v zjazde. Zároveň v januári 2022 v nórskom Lillehameri na majstrovstvách sveta sa umiestnili na treťom mieste v zjazde a treťom mieste v slalome.

Návrh predložil RNDr. František Brozman.

Mgr. art. Igor GREGA, dirigent, skladateľ a pedagóg

Od r. 1951 ako dieťa žil vo Švábovciach, syn učiteľa - riaditeľa tamojšej základnej školy - a matky učiteľky, vyrastal v hudobne podnetnom prostredí, ktoré malo veľký vplyv na jeho hudobný rozvoj. Po ukončení Strednej všeobecno-vzdelávacej školy kpt. Jána Nálepku v Spišskej Novej Vsi (šk. r. 1968/1969) a Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove (1974) začal učiť na ZDŠ v Spišskom Štiavniku a v tom čase vykonával funkciu vedúceho predmetovej komisie pre hudobnú výchovu v popradskom okrese, kde mal na starosti 19 škôl okresu Poprad. Po vzore svojich rodičov sa stal taktiež kultúrno-spoločensky veľmi aktívnym.

V roku 1976 nastúpil ako stredoškolský učiteľ na Strednú pedagogickú školu v Levoči, kde pôsobil s prestávkou takmer tridsať rokov (1976 - 1985 a 2000 - 2020) ako učiteľ, dirigent a korepetítor dievčenského školského zboru *luventus paedagogica*.

Po ukončení Vysokej školy múzických umení v Bratislave (v odbore teória umenia - dirigovanie zboru, v triede P. Procházku), v roku 1985 odchádza učiť na Katedru hudobnej výchovy PdF UPJŠ v Prešove, neskôr učí na Fakulte humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, kde od svojho príchodu vedie Ženský spevácky zbor Prešovskej univerzity (neskôr *luventus paedagogica*) a udržiava ho na špičkovej európskej úrovni.

Napriek značnému pracovnému zaťaženiu sa naďalej venuje oživovaniu a pestovaniu speváckej a spevácko-zborovej tradície aj na Spiši a všeobecne na východnom Slovensku. Za šírenie a propagáciu slovenskej kultúry v zahraničí mu k životnému jubileu bola udelená Pocta Národného osvetového centra v Bratislave, ako aj viaceré ocenenia rektora Prešovskej univerzity. V roku 2015 mu bola udelená Cena primátora mesta za úspešnú reprezentáciu mesta Levoča doma i v zahraničí.

Umelecké účinkovanie Igora Gregu v rámci mesta Spišská Nová Ves:

V r. 1976 sa ujal Ženského speváckeho zboru pri Okresnej správe spojov v Spišskej Novej Vsi a viedol ho do r. 1987.

V rámci Slovenska na rezortných súťažiach patrilo zbor medzi vtedajšiu špičku. V r. 1977 ho vedenie nemocnice v Spišskej Novej Vsi požiadalo o vytvorenie speváckeho zboru, ktorý mal účinkovať v rámci rezortu. Jeho prvé vystúpenie bolo na otvorení novej nemocnice v Spišskej Novej Vsi, po ňom zotrvalo v umeleckej činnosti v rámci rezortu po celom Slovensku. Tento ženský zbor sa v roku 1987 pripojil k speváckemu zboru Okresnej správy spojov a v roku 1988 sa všetky členky zboru pripojili k novozaloženému speváckemu zboru Geológ.

Spevácky zbor Geológ vznikol z iniciatívy viacerých členov podniku Geologický prieskum a jeho vtedajšieho riaditeľa Karola Egyuda. Pokiaľ ide o umelecký rast, tento zbor mal ako miešaný spevácky zbor od svojho vzniku viaceré výhody a možnosti štúdia repertoáru, keďže mnoho skladateľov tvorilo skladby pre miešané zbory, avšak banícke skladby musel dirigent pre toto teleso upravovať sám. Spevácky zbor spočiatku nacvičoval skladby príležitostné, ľudové úpravy slovenských hudobných skladateľov, ale aj zahraničných, neskôr už po vyzretí sa teleso zameriava na štúdium a interpretáciu skladieb rôznych štýlových období. V roku 2004 sa zmenil názov speváckeho zboru na Chorus Iglovia.

Igor Grega bol jedným z iniciátorov a organizátorov každoročných vianočných koncertov *Tichá noc*, ktorých tradícia sa uchovala od vzniku tohto miešaného speváckeho zboru dodnes, okrem toho so zborom realizoval pravidelne aj jarný koncert. Spevácky zbor Chorus Iglovia viedol Igor Grega do r. 2012. Po roku 2012 založil Igor Grega zbor Cantus Villa Nova, miešaný spevácky zbor mesta Spišská Nová Ves, ktorý vedie aj v súčasnosti. Spolu s týmto telesom vytvoril tradíciu novoročných koncertov a večerov priateľov zborového spevu, pripravil a realizoval aj benefičné koncerty. Koncertná činnosť speváckych zborov sa v Spišskej Novej Vsi konala za podpory Mestského kultúrneho centra a jeho riaditeľa Emila Labaja.

V roku 2008 založil mužský banícky spevácky zbor pri Baníckom spolku Spiš v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol spoluobnovovateľom baníckych tradícií v Spišskej Novej Vsi a jej okolí, ale viacnásobne aj reprezentantom baníctva v Českej republike. Igor Grega dirigoval tento zbor do roku 2013.

So svojimi speváckymi zbormi účinkoval Igor Grega na stovkách rôznych koncertov a podujatí doma i v zahraničí. So všetkými svojimi zbormi pracoval aktívne, upravoval a skladal pre ne zborové skladby, zúčastňoval sa súťaží doma i v zahraničí a koncertoval v rámci mesta, kraja, Slovenska, ako aj v zahraničí v rámci mestských družobných vzťahov (Česko, Nemecko), ale aj na základe vlastných kontaktov (Rakúsko, Ukrajina, Maďarsko, Poľsko, Rusko, Lotyšsko). V rámci

európskych súťaží získal tri ocenenia za mimoriadny dirigentský výkon (Slovensko, Lotyšsko, Taliansko).

Nezanedbateľná v súvislosti s pedagogickou prácou Igora Gregu bola aj jeho lektorská činnosť na kurzoch pre začínajúce, ale aj existujúce školské a cirkevné spevácke zbory a ich dirigentov, ktorú robil v rámci východoslovenského kraja a na Ukrajine.

Základná myšlienka tvorivej práce Igora Gregu bola nielen skvalitňovať spevácke a spevácko-zborové umenie, ale tiež ako profesionálny dirigent oslovovať kvalitné spevácke zbory a kolegov k návštevám a koncertom v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí množstvo vystúpení s profesionálnymi umelcami a umeleckými telesami. Na jeho podnet a dlhoročnú iniciatívu sa v meste Spišská Nová Ves organizuje celoslovenská súťažná prehliadka miešaných speváckych zborov.

Z domáceho prostredia bol vedený v národnom štúrovskom duchu, a preto mu nebolo cudzie, ba priam si považoval za povinnosť vystupovať tiež na rôznych oslavách a výročiach, ktoré organizovala Matica slovenská, pobočka Levoča alebo Spišská Nová Ves. V roku 2013 mu bola udelená Strieborná cena Matice slovenskej za dlhoročnú činnosť pri napĺňaní programu Matice slovenskej, zachovávanie tradícií a odkazu našich predkov. Jeho úpravy skladieb a kompozície zostali v trvalom kmeňovom repertoári všetkých speváckych zborov, ktoré viedol.

Navrhovatelia ocenenia:

MO Matice slovenskej a MO JDS v Spišskej Novej Vsi, Mgr. Jolana Prochotská, predsedníčka

Dom Matice slovenskej: Mgr. Rastislav Zacher, PhD., riaditeľ

Klub M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi: PhDr. Ružena Kormošová, PhD.

ING. STANISLAV SUSA

Narodený v roku 1942 v Richnave, od roku 1945 trvale bytom v Spišskej Novej Vsi

Rodina:

- ženatý od roku 1969, manželka Bernadetta, dcéra Henrieta (vnučky Tatiana, Martina), syn Peter (vnukovia Filip, Roman)

Vzdelanie:

- Základná škola v Spišskej Novej Vsi, 1956

- Jedenástročná stredná škola v Spišskej Novej Vsi, 1959

- Slovenská vysoká škola technická v Bratislave – stavebná fakulta, 1964

Zamestnanie:

- Pozemné stavby, n. p. Poprad, od 1. 12. 1964 ako stavbyvedúci

- Československé štátne dráhy - správa dráhy v Bratislave, od 1. 4. 1968 - Drahtstav Košice ako samostatný projektant

- Železorzudné bane, n. p., Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1970 ako hlavný špecialista – projektant, od 1. 1. 1985 ako vedúci projekcie, od 1. 2. 1991 ako riaditeľ závodu Projekcia

- Mestský úrad Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1993 ako vedúci oddelenia výstavby, neskôr ako vedúci referátu územného plánovania

- starobný dôchodok, od 1. 1. 2003

Verejné aktivity:

- 15. 3. 1990 zvolený za poslanca ONV Spišská Nová Ves a predseda komisie výstavby a územného plánovania

- 25. 11. 1990 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- 7. 12. 2002 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- vykonával funkciu predsedu komisie výstavby a predsedu mestského výboru č. 8, ktorého členom je aj v súčasnom volebnom období
- zakladajúci člen KDH v Spišskej Novej Vsi
- k 750. výročiu mesta pomáhal vytvoriť pamätnú pečiatku (známku)

Záľuby:

- numizmatik a filatelista
- je aktívnym dobrovoľným ochrancom prírody
- záhrada, rodina, projektovanie stavieb

Predkladatelia a podporovatelia návrhu:

Ing. Jozef Gonda - viceprimátor mesta Spišská Nová Ves

Mgr. Andrej Cpin - poslanec Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

Spišská Nová Ves, 20. 4. 2022

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO
28. 4. 2022

PREDMET: CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Ing. Andrea Jančíková

Prerokované:

Dôvod predloženia: Štatút udeľovania Ceny mesta Spišská Nová Ves

Podpisy:

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. schvaľuje

udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves.....

2. ukladá

odovzdať ocenenie laureátovi

Z: Ing. Andrea Jančíková

T: 30. 6. 2022

Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves v roku 2022

Mesto Spišská Nová Ves v snahe oceniť aktivitu, pravidelnú činnosť, pomoc pri výstavbe, zveľadovaní a reprezentácii mesta udeľuje raz ročne Cenu mesta Spišská Nová Ves.

Cena mesta je udeľovaná osobám a kolektívom za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti;
- činnosť, ktorou sa významným spôsobom ovplyvnil hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagácia doma i v zahraničí;
- záchranu ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu možno udeliť jednotlivcovi za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžil o rozvoj a reprezentáciu mesta alebo kolektívu, ktorý viac rokov svojou prácou a aktivitou prináša trvalé hodnoty.

V zmysle Štatútu ceny mesta laureátovi ocenenia je odovzdaná pamätná listina opatrená odtlačkom mestskej pečate a podpisom primátora a finančná odmena vo výške 500 eur.

Kancelárii primátora bolo doručených osem návrhov na udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves pre tieto osobnosti s nižšie uvareným zdôvodnením:

Ing. JÁN KOŤUHA

- **držiteľ titulu Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, niekoľkonásobný majster Európy, štvornásobný majster sveta v raketovom modelárstve jednotlivcov (1987, 1994, 1996, 2000) a trikrát majster sveta v raketovom modelárstve družstiev (2 kategórie 1996, 2014), športový rozhodca pre letecké športy - raketové modelárstvo (prvýkrát na Majstrovstvách sveta 2004), odborník Technical Expert S Space Modelling.**

Narodil sa v roku 1958 v Spišskej Novej Vsi v rodine železničiara Mateja Koťuhu a Anny, rod. Popovičovej. Má dve sestry: Darinu a Vieru a brata Miroslava, tiež raketového modelára a držiteľa titulu majster sveta. Je ženatý. S manželkou Annou vychovali dve deti. Z ľudského hľadiska sú jeho športové úspechy o to cennejšie, že spolu s manželkou dokázal skĺbiť svoju pedagogickú a technicko-športovú modelársku činnosť s výchovou zdravotne postihnutého dnes už dospelého syna Janka.

Žije a pracuje v rodnej Spišskej Novej Vsi, kde ukončil základné vzdelanie (1. ZDŠ, dnes ZŠ Nad Medzou) i stredné vzdelanie (odbor: strojárstvo na SPŠ banícko-geologickej). Po maturite študoval na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach (1978 - 1983) a po základnej vojenskej službe začal pracovať ako stredoškolský učiteľ odborných predmetov na novozaloženej SPŠ strojníckej (dnes SPŠ technická, Hviezdoslavova ulica 6), kde pôsobí do súčasnosti.

S jeho menom sú späté počiatky raketo-modelárskeho športu v meste Spišská Nová Ves. Ostal mu verný celý svoj aktívny život a dosiahol v ňom viacero výnimočných úspechov doma i v zahraničí. Prvýkrát sa prebojoval na Majstrovstvách sveta v roku 1978. Stal sa **majstrom Európy** (1981 Jambolo, Bulharsko) a **členom česko-slovenského reprezentačného družstva**, získal **titul majstra sveta** (1987 Belehrad, Juhoslávia, kategória S5C) a bol vyhlásený za **najúspešnejšieho športovca Východoslovenského kraja v modelárstve** (1987). Úspechmi na majstrovstvách ČSFR v kategórii S7 - bodovacia maketa rakety (1. miesto 1990, 2. miesto 1991, 1. miesto 1992) si

vybojoval členstvo v deviatke reprezentantov ČSFR na **IX. Majstrovstvách sveta v raketovom modelárstve (1992, Melbourne na Floride, USA)**, kde získal bronzovú medailu a prispel k celkovému oceneniu čl. družstva TEAM SHAMPIONS.

Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky bol v roku 1993 na 1. majstrovstvách SR nominovaný do historicky prvého reprezentačného družstva Slovenska (spolu s bratom Miroslavom). Na Majstrovstvách Európy v Suceave (Rumunsko) získal pre SR 2. a 3. miesto, v roku 1994 na Majstrovstvách sveta v Leszne (Poľsko) titul majstra sveta v kategórii S7 a **zaradil sa k najúspešnejším reprezentantom Slovenska za rok 1994**, ktorých prijal predseda vlády SR. V nasledujúcom roku sa stal majstrom Slovenska v dvoch kategóriách: senior S1B a senior S5C. **Dokázal získať tri tituly svetového šampióna na jednom podujatí, a to na XI. Majstrovstvách sveta (1996 Ljublan-Kamnik, Slovinsko)** v konkurencii 269 pretekárov z 22 krajín (vrátane USA, Rusko, Čína, Japonsko, Juhoslávia, Rumunsko), kedy sa **stal najúspešnejším slovenským reprezentantom, keď v kategórii S7 obhájil titul majstra sveta, pripojil ďalšie dva tituly v súťaži družstiev v kategórii S7 a S5C** (výškové makety) a získal **striebro** v kategórii S1B (výškové modely). Aj jeho dve šieste miesta v súťaži jednotlivcov v kategórii S1B a S5C boli bodované. **V roku 2000 sa stal opäť majstrom sveta (Mokrad' pri Liptovskom Mikuláši v kategórii S5B)**. Tu sa k úspešným reprezentantom SR zaradil aj jeho mladší brat Miroslav Koťuha, ktorý sa stal majstrom sveta v kategórii S7.

Raketové modelárstvo ako technický šport je pre ľudí všetkých vekových skupín. Ako senior sa stal držiteľom ocenenia **Modelár roku 2014** za 2. miesto jednotlivcov a 1. miesto družstiev v kategórii S5C na Majstrovstvách sveta FIA v Bulharsku. K jeho úspechom z posledných rokov patria: titul majster Európy 2017, 2019, 2. m. - jednotlivci a 1. m. - družstvá Majstrovstvá sveta FIA 2014 a 2018 Wroclawek Poľsko, členstvo v TOP TEAM, 2. m. na Majstrovstvách sveta v Buzau, Rumunsko, v roku 2021.

Ing. J. Koťuha sa dlhodobo venuje mládeži a vedie raketomodelársky krúžok pri SPŠ technickej v Spišskej Novej Vsi.

Za jeho úspechmi sa skrýva neuveriteľná vyše štyridsať rokov dlhá náročná práca plná odriekania, trpezlivosti a precíznosti v nákresoch pri rysovej doske a pri stavbe makety rakety, ktorá musí mať správne rozmery, byť prevedená čo najvernejšie ako zmenšenina skutočných rakiet - predlôh, obsahovať miniatúrnu kabínu, nitovanie, mikronápisy nečitateľné voľným okom a pod. Dôležité je tiež, aby vyletela čo najvyššie. Vyrábať miniatúry skutočných rakiet nie je lacná záležitosť. Samotný materiál na prípravu jednotlivých modelov predstavuje hodnotu niekoľko tisícov eur a samotná hodnota modelov sa nedá vyčíslieť. Ako raketový modelár súťažil v dĺžke trvania letu, v dosiahnutí maximálnej výšky, v presnosti pristátia, v realnosti letu ale aj v detailnom a maketovom spracovaní modelu. V tomto technickom športe súťažil ako jednotlivec, ale aj ako člen družstva.

Ing. Ján Koťuha má „zlaté ruky“, ktoré mu priniesli zlaté ocenenia. Zaslúžilý majster športu, viacnásobný majster Slovenskej republiky, majster Európy, niekoľkonásobný majster sveta v kategórii výškových i bodovacích makiet v raketovom modelárstve **reprezentoval celý život naše mesto, tiež náš región Spiš a Slovenskú republiku ako hrdý Spišiak. I vďaka nemu viackrát zaznela na medzinárodných podujatiach slovenská hymna. Svojimi úspechmi sa zaradil medzi najlepších modelárov sveta.** Slovenskí raketoví modelári patrili aj vďaka nemu medzi spoluzakladateľov raketo-modelárskeho športu vo svete a Slovensko sa v raketovom modelárstve zaradilo medzi svetové veľmoci, čo potvrdzujú aj vynikajúce výsledky našich športovcov na medzinárodných podujatiach v súčasnosti. Ocenenie navrhujeme pri príležitosti jeho odchodu do dôchodku. Návrh na ocenenie predkladajú:

Klub Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika Spišská Nová Ves
Stredná priemyselná škola technická Spišská Nová Ves

LERMAS (Letecko-raketomodelárska asociácia Slovenska), člen Slovenského národného aeroklubu generála Milana Rastislava Štefánika, Žilina

Mgr. Jozef Sobinovský, učiteľ v. v., športovec, majster ČSFR v leteckom modelárstve v kategórii modelov FIB, laureát Ceny mesta v roku 1991

MK 09 Spišská Nová Ves, Duklianska 50/1, Spišská Nová Ves

SPOLOČNOSŤ MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA (SMRŠ)

má za sebou viac ako 30 rokov úspešnej činnosti pri podpore mládeže v poznávaní a pochopení postojov a hodnôt, ktoré vyznával M. R. Štefánik a sprostredkovávaní nových informácií i vedomostí o jeho živote a diele, ktorým sa výrazne zaslúžil o vznik samostatného štátu Čechova Slovákov.

Spoločnosť má k dnešnému dňu 19 klubov, rozmiestnených po celom Slovensku, v ktorých pracuje viac ako 1 000 členov. Sme radi, že **medzi najaktívnejšie kluby našej spoločnosti patrí klub, ktorý pracuje Sp. Novej Vsi, v meste, ktoré je významne prepojené s rodinou M. R. Štefánika. Oceňujeme, že pripomínanie zásluh významného činiteľa československého národnooslobodzovacieho boja, vedca, vojaka, diplomata a politika M. R. Štefánika sa stalo v Spišskej Novej Vsi tradíciou.**

V období, ktoré vláda Slovenskej republiky vyhlásila ako „*Rok Milana Rastislava Štefánika*“ pripravil a realizoval klub SMRŠ v Sp. Novej Vsi aktivity, ktoré našli odozvu v aktívnom zapojení sa ostatných klubov na celom Slovensku.

Jednou z najvýznamnejších aktivít je projekt „*Sto ruží pre Štefánika*“, ktorý pripomenul ružu vyšľachtenú na pamiatku generála Štefánika pred 90 rokmi, a ktorá nám aj dnes pripomína nášho veľikána v rôznych kútoch Slovenska, ale aj v zahraničí. Veľkým ocenením tejto aktivity, za ktorou stojí členka Správnej rady SMRŠ pani Mgr. Jolana Prochotská, bolo prijatie predstaviteľov našej spoločnosti pani prezidentkou Slovenskej republiky spojené s vysadením tejto parkovej ruže v prezidentskej záhrade.

Ďalšou aktivitou, ktorú pripravili členovia klubu SMRŠ je putovná výstava určená pre základné a stredné školy pod názvom *Milan Rastislav Štefánik - Stopy života*.

Dnes už 8 súborov tejto výstavy, ktoré na 9 paneloch približujú najvýznamnejšie etapy života M. R. Štefánika, má ambíciu osloviť čo najväčší počet žiakov a študentov našich škôl vo všetkých krajoch SR. Už dnes možno hodnotiť, že touto výstavou, ktorej autorkou scenára je PhDr. Ružena Kormošová, sa nám úspešne podarilo priblížiť život a dielo nášho protagonistu mladej generácii.

Jednou z významných aktivít spišskonovoveského klubu SMRŠ, pod vedením PhDr. Kormošovej, bola príprava a vydanie zbierky básní o M. R. Štefánikovi pod názvom *Z poetického pera autorských spomienok* podporenej veršami venovanými Štefánikovi v podaní Evy Kristínovej a Jozefa Šimonoviča. Táto zbierka je výnimočná tým, že prvýkrát po 100 rokoch prináša ucelený súhrn básní venovaných M. R. Štefánikovi, ktoré sa v Literárnom archíve Slovenskej národnej knižnice v Martine podarilo dohľadať Mgr. Prochotskej. Zbierka básní má ambíciu zaujať nielen milovníkov poézie, učiteľov, osvetových pracovníkov, ale aj recitátorov ako zdroj básní pri organizovaní spomienkových akcií na generála Štefánika.

Správna rada SMRŠ na základe vyhodnotenia aktivít klubu SMRŠ v Spišskej Novej Vsi si dovoľuje navrhnúť tento Klub na ocenenie za veľký prínos pri sprostredkovaní informácií o živote a diele spoluzakladateľa našej štátnosti, vedca, vojaka, diplomata a generála M. R. Štefánika.

Veríme, že Spišská Nová Ves prácu tohto klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika bude nielen naďalej podporovať, ale aj oceniť.

ING. JOZEF DANIEL

Banický spolok Spiš navrhuje udeliť cenu jeho uvedenému členovi pri príležitosti jeho významného životného jubilea.

Ing. Jozef Daniel sa narodil v roku 1942 v Spišskej Novej Vsi.

Vzdelanie:

Jedenástročná škola SNV do 1959

Vysoká škola technická, Banická fakulta 1959 - 1964

Postgraduálne štúdium Geológia, geofyzika 1983 -1984

Rekvalifikačný kurz inžinierskej geológie 1993

Zamestnanie:

Uránové bane Dolní Rožinka 1964 - 1965, Uránový prieskum, závod IX Spišská Nová Ves, neskoršie Uranpres, š. p., Uranpres, s. r. o., a to:

1964 - 1970 - vedúci banskomeračského oddelenia

1970 - 1979 - vedúci oddelenia geofyziky

1980 - 1994 - hlavný geológ

1995 - 2007 - riaditeľ pre geológiu

2008 - 2010 - samostatný geológ riešiteľ.

Od roku 2010 dôchodca.

Pracovná činnosť:

Pracoval na vyhľadávaní nerastov ako urán, meď, sírany, molybdén, ortuť, magnezit i zlato, o čom svedčí viac ako 70 správ v Geofonde Bratislava. Okrem vyhľadávania nerastných surovín sa venoval i inžinierskej geológii, a to hlavne pri IG prieskume diaľnic. Bol autorom mnohých prác súvisiacich s ekológiou. Bol hlavným autorom *Atlasu prírodnej rádioaktivity Slovenska*, ktorý bol ocenený v roku 1997 kolektívnou Cenou MŽP SR a mal široký ohlas i v zahraničí. Ďalšie ekologické práce súviseli s prírodnou rádioaktivitou a radónovým rizikom na mnohých lokalitách SR, vrátane jadrových elektrární Jaslovské Bohunice, Mochovce, ako aj úložisku rádioaktívnych odpadov v Mochovciach. V záverečnej správe Prírodná a umelá rádioaktivita Slovenska hovorí o prírodnej rádioaktivite hornín a vôd, radónovom riziku, umelej rádioaktivite CS 137, o skúškach jadrových zbraní a Černobyle. Je spoluautorom publikácie *História geológie na Slovensku*, zapojil sa do medzinárodných projektov. Bol spoluriešiteľom inžiniersko-geologických prác pre výstavbu diaľnic a diaľničných tunelov na Slovensku. Je autorom, resp. spoluautorom všetkých významných projektov, ročných a záverečných správ, týkajúcich sa uránovej problematiky, uránového prieskumu. Má zásluhu na objave uránového ložiska Košice - Jahodná. Bol autorom myšlienky Geotermálneho vrtu v Poprade, ako i spolupráce pri jeho realizácii a využití (Aquapark Poprad). Bol zodpovedným riešiteľom regionálnej práce na úlohe Geotermálne zhodnotenie Popradskej a Hornádskej kotliny.

Funkcie mimo zamestnania:

Bol dlhoročný funkcionár Slovenskej vedecko-technickej spoločnosti neskoršie bol spoluzakladateľom a funkcionárom Prezídia Slovenskej banickej spoločnosti, kde bol i vedúcim skupiny pre meračstvo a geológiu v Banskej Bystrici.

Bol členom redakčnej rady Minerálie Slovaca a Montanrevue, i v súčasnosti pre východné Slovensko, člen a funkcionár Slovenskej geologickej spoločnosti, člen Geologickej rady SR pri MŽP SR, dlhoročný člen Komisie pre klasifikáciu zásob pri MŽP SR a člen Spišského dejepisného spolku.

Činnosť v Baníckom spolku Spiš:

V roku 2008 bol zakladateľom a dodnes je členom výboru Banického spolku Spiš. Je spoluautorom publikácií *Technické pamiatky spojené s baníckou a hutníckou činnosťou na Spiši*, časť I Spišská Nová Ves, II Gelnica a okolie, časť III SZ Spiša, zostavovateľ a spoluautor časti IV Slovinky, Krompachy, Kluknava, spoluautor časti V Rudňany, Poráč a Markušovce a v roku 2021 spoluautor časti VI Smolník, Smolnícka Huta, Úhorná.

Zúčastnil sa na mnohých akciách ako organizátor a spoluorganizátor, je autorom mnohých panelov, ako i 23 panelov vo vývesnej skrinke pri MsÚ. Má na starosti prednáškovú činnosť a i sám prednášal pri rôznych príležitostiach, a to nielen v Multifunkčnom baníckom energetickom centre, ale i v Múzeu Spiša, Redute, niekoľkokrát v Košiciach, Bratislave, Gelnici, Poprade a v Helcmanovciach. Prednášky mal i v zahraničí, a to v ČR, Poľsku, Maďarsku, Slovinsku, Rumunsku, Albánsku, Kanade a v Bulharsku.

Ocenenia:

Pracovné ocenenia za prácu v československom a slovenskom baníctve, z ktorých je potrebné spomenúť: *Za pracovnú vernosť*, *Za pracovnú obetavosť*, *Cenu Klementa Gottwalda* (kolektívna cena), *Za zachovanie baníckych tradícií na Slovensku* a niekoľko ďalších rezortných vyznamenaní. Cenu Ministra ŽP SR dostal ako člen kolektívu za súbor Geochemických atlasov a osobne za celoživotnú prácu v oblasti životného prostredia.

Ing. Jozef Daniel venoval v práci, ako i v prednáškach mnoho úsilia na zlepšenie životného prostredia Slovenska, ale hlavne Spiša, na inventarizácii baníckych a hutníckych pamiatok Spiša, ako i práci na Vysunutej expozícii baníctva Spiša.

MGR. JOZEF PARA

Návrh pramení z dlhoročnej pôsobnosti menovaného v školskom výchovno-vzdelávacom prostredí mesta Spišská Nová Ves. Svojím vkladom prispel k rozvoju úrovne školstva ako dlhoročný učiteľ a riaditeľ základnej školy, športový funkcionár, dlhoročný člen mestských výborov.

Narodil sa v roku 1942 v Markušovciach. Po absolvovaní základnej školy odišiel na Jedenástročnú strednú školu do Spišskej Novej Vsi. Po úspešnej maturitnej skúške odišiel do Košíc na Pedagogický inštitút. Po ukončení štúdia a absolvovaní základnej vojenskej služby začal pracovať na ZDŠ v Smižanoch a postupne na školách v Spišskej Novej Vsi ako učiteľ matematiky a fyziky. Od roku 1980 bol menovaný za riaditeľa ZŠ na Ul. Z. Nejedlého. V tejto funkcii pôsobil do roku 1990, kedy za všeobecne známej situácie vo funkcii skončil a ostal na uvedenej škole pracovať až do odchodu do dôchodku. V rezorte školstva odpracoval 42 rokov.

Pod jeho vedením bola škola 5 rokov za sebou najlepšou školou v úspešnosti stredných škôl v okrese. Počas pedagogickej práce vykonával rôzne odborné funkcie hlavne v metodickej činnosti, hlavne v brannej výchove žiakov. Vykonával funkcie v školských radách i v školskom úrade.

Pôsobenie v orgánoch mesta:

12 rokov bol poslancom MsZ. Ten istý čas vykonával funkciu predsedu komisie pre šport a mládež a pracoval v komisii pre školstvo.

Po založení Rady športových klubov bol istý čas jej predsedom a neskôr členom jej predsedníctva. Užitočná bola jeho práca v mestskej školskej rade. Je najstarším členom MsV č. 4 na sídlisku Mier. Ako poslanec z vlastnej iniciatívy navrhol výstavbu nového mostu cez Hornád na sídlisku Mier, ktorého výstavba bola aj realizovaná. Podieľal sa aj na schvaľovaní nových garáží na Ul. J. Wolkera.

Mimoškolská činnosť v čase voľna:

Všetku činnosť vykonával pre žiakov základných škôl v rámci činnosti Pionierskej organizácie, ktorá sa podieľala na rôznych formách činností, ktoré boli z jej strany plne financované, takže rodičia i deti nemuseli na činnosť ničím prispievať. Osobne sa venoval organizovaniu turistických a neskôr aj branných podujatí.

Od roku 1967 vykonával v okrese funkciu predsedu komisie pre turistickú činnosť a od roku 1973 zároveň aj predsedu pre brannú činnosť detí ZŠ.

Obdobie od roku 1973 po rok 1990 bolo jeho najúspešnejším. Spolu s priateľmi v komisii postupne začali organizovať branné súťaže. Boli ich prvými organizátormi v rámci celého Slovenska. Na Čingove komisia pod jeho vedením pripravila a úspešne zrealizovala okresné, krajské i celoslovenské kolo súťaže s názvom Pioniersky branný viacboj o cenu Čsl. rozhlasu. Podobne to bolo aj so streľbou zo vzduchovky a s branným trojbojom (plávanie, beh a streľba). Postupne sa tieto súťaže rozbehli po celom Slovensku. V roku 1975 sa v šport kempe v Tatrách uskutočnili 1. celoslovenské branné hry. Na základe úspešnej práce sa stal predsedom športovej komisie, ktorá tieto súťaže organizovala. Jej členmi boli skúsení funkcionári z nášho okresu. Takýchto hier prebehlo celkom osem, pričom sa zloženie komisie takmer nemenilo. Za všetko čo pre rozvoj branných športov na Slovensku urobil, mu bolo prezidentom republiky udelené štátne vyznamenanie Za službu vlasti, ako jednému z mála civilov. Zmena režimu jeho aktivity na tomto úseku zrušila. Osobne si myslí, že pre rozvoj mesta, okresu, kraja i Slovenska urobil veľa.

Návrh predložili:

PhDr. Miroslav Semeš, PhD.

RSDr. Juraj Beňa

JUDr. František Fabián

Mgr. Jozef Brezovský

a ďalší

MIESTNY ODBOR MATICE SLOVENSKEJ A JEJ OSOBNOSTI

Návrh na udelenie ocenenia pre MO MS a jej osobnosti, ktoré ju v meste celých 100 rokov viedli a vyorali hlbokú brázdou pre život Slovákov.

MS mala na Spiši 8 zakladajúcich a 11 riadnych členov. Prvým spišským jednatelom v roku 1865 bol prefekt seminára a profesor Rímskokatolíckeho učiteľského ústavu v Spišskej Kapitule Štefan Košťalik, na čele Spišskonovoveského jednatelstva (v tom čase s pomad'arčeným názvom Igló) stál učiteľ Eugen Vadaszfi a po zatvorení MS v r. 1875 pokračoval v národnobuditeľskej činnosti na Spiši administrátor z Veľkého Hnilca Štefan Mišík. Žila etapami turbulentného storočného vývoja miestneho odboru MS od jeho vzniku 6. novembra 1920 do zániku v roku 1951, zažila reformné roky a činnosť Klubu priateľov MS (1968 - 1973) aj tretie obnovovanie členstva po nežnej revolúcii. Dom Matice slovenskej v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol zriadený 1. júla 1990, si pripomenul už 30. výročie vzniku. Činnosti MO mapovali a zaznamenali v monografii autori N. Palková, P. König, J. Prochotská, R. Kormošová.

Venujú pozornosť kinolicencii a histórii kina Tatry, ktoré postavil a spravoval MO až do jeho poštátnenia, opisujú ochotníkov aj z obdobia pred vznikom DS Hviezdoslav, počiatky bábkarstva, učiteľského spevokolu, zaznamenávajú výstupy na levočské Uhliská, propagáciu dejín Spiša a mesta zo strany MO MS, desaťročia stretnutí s poéziou. Poodhaľujú proces výskumu Malej vojny z r. 1939 ako bieleho miesta histórie Slovenska a neopomenuli skutočnosť, že štefánikovskú tradíciu v meste rozvíjali matičiari. Autor P. Zmátlo sa venoval problematike odrazu činnosti MO v dobovej tlači - v týždenníku Tatry (1920 - 1922), Spišských novinách (1931 - 1933) a Spišských hlasoch (1968 - 1969). Určite zaujme, že MO MS vlastnil Provinčný dom

(autorom o budovách MS je M. Števík) a delimitáciou získal budovu, sídlo DMS. Matica slovenská však po svojom symbolickom obnovení v januári 1919 nebola v zložitých spoločensko-politických pomeroch v meste a na Spiši prvým slovenským spolkom. Od februára 1919 tu existovala Štefánikova beseda, ktorá mala rovnaké ciele ako Matica. Je teda prirodzené, že časom došlo k zlúčeniu spolkov. Myšlienku matičiarstva si osvojili predovšetkým učitelia. Nezabudnime ani na skutočnosť, že do roku 1939 sa na matičnom hnutí, kultúrnej a osvetovej práci v našom meste podieľalo veľa českých osobností. MS spolupracovala so spolkom Živena, Sokolom, ČsČK a i. a pôsobili viaceré vedúce osobnosti matičného hnutia v Spišskej Novej Vsi. Zo všetkých spomenieme bratov Elemíra a Neitusa Vollačovcov (stáli pri vzniku MO MS i viacerých slovenských spolkov v meste), riaditeľa meštianskej školy Františka Jozefa Bajtoša, ThDr. Jána Briššáka (označovaného za „múdrú hlavu mesta“), prof. Eduarda Pavlika (zakladateľa Krúžku historikov Spiša) a ďalších. Z mladšieho obdobia to boli dejatelia Mgr. Valentín Peták (veľký propagátor slovenskej poézie a ochotníckeho divadla), Mgr. Ján Horník (veľký zástanca spisovnej slovenčiny, čím si vyslúžil pomenovanie „posledný štúrovec“), archivár a historik PhDr. Jozef Kuruc, prvý riaditeľ Domu MS Ing. Ladislav Kúkoľ. Spišiaci sa tiež podieľali na činnosti vedeckých odborov Matice slovenskej v Martine. Členom a predsedom výtvarného odboru MS bol akademický maliar Jozef Hanula. Mohli by sme menovať mnoho ďalších osobností.

V prvých stanovách MS z roku 1863 sa píše, že *„je jednotou milovníkov národa a života slovenského“*. V cieľoch má napomáhať vzdelávaniu, šíriť slovenskú literatúru, pestovanie „krásnych umení“, rozširovanie a podporovanie hmotného blahobytu slovenského národa, tiež prácu na jeho zveladení. Od prvých chvíľ svojej existencie dokumentovala, že je vždy so slovenským národom. Boli roky neslobody a obmedzovania jej činnosti, ale vždy bola obnovená z vôle Slovákov. **Matica slovenská má v živote nášho mesta i Slovenska svoje opodstatnenie, pretože významným spôsobom ovplyvnila a ovplyvňuje slovenský vývoj a stála vždy pri kľúčových etapách našich dejín.**

Návrh predložili:

František Sejut

Silvia Cpinova

Zuzana Krempaská, Múzeum Spiša

Miroslav Števík

Peter König, DS Hviezdoslav

BRANISLAV BROZMAN

Zúčastnil sa v dňoch 4. - 13. marca 2022 XIII. zimných paraolympijských hier v čínskom Pekingu, kde bol navádzačom zrakovo znevýhodneného športovca Jakuba Kraka, a spolu vybojovali štvrté miesto v alpskej kombinácii a piate v zjazde. Zároveň v januári 2022 v nórskom Lillehameri na majstrovstvách sveta sa umiestnili na treťom mieste v zjazde a treťom mieste v slalome.

Návrh predložil RNDr. František Brozman.

Mgr. art. Igor GREGA, dirigent, skladateľ a pedagóg

Od r. 1951 ako dieťa žil vo Švábovciach, syn učiteľa - riaditeľa tamojšej základnej školy - a matky učiteľky, vyrastal v hudobne podnetnom prostredí, ktoré malo veľký vplyv na jeho hudobný rozvoj. Po ukončení Strednej všeobecno-vzdelávacej školy kpt. Jána Nálepku v Spišskej Novej Vsi (šk. r. 1968/1969) a Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove (1974) začal učiť na ZDŠ v Spišskom Štiavniku a v tom čase vykonával funkciu vedúceho predmetovej komisie pre hudobnú výchovu v popradskom okrese, kde mal na starosti 19 škôl okresu Poprad. Po vzore svojich rodičov sa stal taktiež kultúrno-spoločensky veľmi aktívnym.

V roku 1976 nastúpil ako stredoškolský učiteľ na Strednú pedagogickú školu v Levoči, kde pôsobil s prestávkou takmer tridsať rokov (1976 - 1985 a 2000 - 2020) ako učiteľ, dirigent a korepetítor dievčenského školského zboru *luventus paedagogica*.

Po ukončení Vysokej školy múzických umení v Bratislave (v odbore teória umenia - dirigovanie zboru, v triede P. Procházku), v roku 1985 odchádza učiť na Katedru hudobnej výchovy PdF UPJŠ v Prešove, neskôr učí na Fakulte humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, kde od svojho príchodu vedie Ženský spevácky zbor Prešovskej univerzity (neskôr *luventus paedagogica*) a udržiava ho na špičkovej európskej úrovni.

Napriek značnému pracovnému zaťaženiu sa naďalej venuje oživovaniu a pestovaniu speváckej a spevácko-zborovej tradície aj na Spiši a všeobecne na východnom Slovensku. Za šírenie a propagáciu slovenskej kultúry v zahraničí mu k životnému jubileu bola udelená Pocta Národného osvetového centra v Bratislave, ako aj viaceré ocenenia rektora Prešovskej univerzity. V roku 2015 mu bola udelená Cena primátora mesta za úspešnú reprezentáciu mesta Levoča doma i v zahraničí.

Umelecké účinkovanie Igora Gregu v rámci mesta Spišská Nová Ves:

V r. 1976 sa ujal Ženského speváckeho zboru pri Okresnej správe spojov v Spišskej Novej Vsi a viedol ho do r. 1987.

V rámci Slovenska na rezortných súťažiach patrilo zbor medzi vtedajšiu špičku. V r. 1977 ho vedenie nemocnice v Spišskej Novej Vsi požiadalo o vytvorenie speváckeho zboru, ktorý mal účinkovať v rámci rezortu. Jeho prvé vystúpenie bolo na otvorení novej nemocnice v Spišskej Novej Vsi, po ňom zotrvalo v umeleckej činnosti v rámci rezortu po celom Slovensku. Tento ženský zbor sa v roku 1987 pripojil k speváckemu zboru Okresnej správy spojov a v roku 1988 sa všetky členky zboru pripojili k novozaloženému speváckemu zboru Geológ.

Spevácky zbor Geológ vznikol z iniciatívy viacerých členov podniku Geologický prieskum a jeho vtedajšieho riaditeľa Karola Egyuda. Pokiaľ ide o umelecký rast, tento zbor mal ako miešaný spevácky zbor od svojho vzniku viaceré výhody a možnosti štúdia repertoáru, keďže mnoho skladateľov tvorilo skladby pre miešané zbory, avšak banícke skladby musel dirigent pre toto teleso upravovať sám. Spevácky zbor spočiatku nacvičoval skladby príležitostné, ľudové úpravy slovenských hudobných skladateľov, ale aj zahraničných, neskôr už po vyzretí sa teleso zameriava na štúdium a interpretáciu skladieb rôznych štýlových období. V roku 2004 sa zmenil názov speváckeho zboru na Chorus Iglovia.

Igor Grega bol jedným z iniciátorov a organizátorov každoročných vianočných koncertov *Tichá noc*, ktorých tradícia sa uchovala od vzniku tohto miešaného speváckeho zboru dodnes, okrem toho so zborom realizoval pravidelne aj jarný koncert. Spevácky zbor Chorus Iglovia viedol Igor Grega do r. 2012. Po roku 2012 založil Igor Grega zbor Cantus Villa Nova, miešaný spevácky zbor mesta Spišská Nová Ves, ktorý vedie aj v súčasnosti. Spolu s týmto telesom vytvoril tradíciu novoročných koncertov a večerov priateľov zborového spevu, pripravil a realizoval aj benefičné koncerty. Koncertná činnosť speváckych zborov sa v Spišskej Novej Vsi konala za podpory Mestského kultúrneho centra a jeho riaditeľa Emila Labaja.

V roku 2008 založil mužský banícky spevácky zbor pri Baníckom spolku Spiš v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol spoluobnovovateľom baníckych tradícií v Spišskej Novej Vsi a jej okolí, ale viacnásobne aj reprezentantom baníctva v Českej republike. Igor Grega dirigoval tento zbor do roku 2013.

So svojimi speváckymi zbormi účinkoval Igor Grega na stovkách rôznych koncertov a podujatí doma i v zahraničí. So všetkými svojimi zbormi pracoval aktívne, upravoval a skladal pre ne zborové skladby, zúčastňoval sa súťaží doma i v zahraničí a koncertoval v rámci mesta, kraja, Slovenska, ako aj v zahraničí v rámci mestských družobných vzťahov (Česko, Nemecko), ale aj na základe vlastných kontaktov (Rakúsko, Ukrajina, Maďarsko, Poľsko, Rusko, Lotyšsko). V rámci

európskych súťaží získal tri ocenenia za mimoriadny dirigentský výkon (Slovensko, Lotyšsko, Taliansko).

Nezanedbateľná v súvislosti s pedagogickou prácou Igora Gregu bola aj jeho lektorská činnosť na kurzoch pre začínajúce, ale aj existujúce školské a cirkevné spevácke zbory a ich dirigentov, ktorú robil v rámci východoslovenského kraja a na Ukrajine.

Základná myšlienka tvorivej práce Igora Gregu bola nielen skvalitňovať spevácke a spevácko-zborové umenie, ale tiež ako profesionálny dirigent oslovovať kvalitné spevácke zbory a kolegov k návštevám a koncertom v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí množstvo vystúpení s profesionálnymi umelcami a umeleckými telesami. Na jeho podnet a dlhoročnú iniciatívu sa v meste Spišská Nová Ves organizuje celoslovenská súťažná prehliadka miešaných speváckych zborov.

Z domáceho prostredia bol vedený v národnom štúrovskom duchu, a preto mu nebolo cudzie, ba priam si považoval za povinnosť vystupovať tiež na rôznych oslavách a výročiach, ktoré organizovala Matica slovenská, pobočka Levoča alebo Spišská Nová Ves. V roku 2013 mu bola udelená Strieborná cena Matice slovenskej za dlhoročnú činnosť pri napĺňaní programu Matice slovenskej, zachovávanie tradícií a odkazu našich predkov. Jeho úpravy skladieb a kompozície zostali v trvalom kmeňovom repertoári všetkých speváckych zborov, ktoré viedol.

Navrhovatelia ocenenia:

MO Matice slovenskej a MO JDS v Spišskej Novej Vsi, Mgr. Jolana Prochotská, predsedníčka

Dom Matice slovenskej: Mgr. Rastislav Zacher, PhD., riaditeľ

Klub M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi: PhDr. Ružena Kormošová, PhD.

ING. STANISLAV SUSÁ

Narodený v roku 1942 v Richnave, od roku 1945 trvale bytom v Spišskej Novej Vsi

Rodina:

- ženatý od roku 1969, manželka Bernadetta, dcéra Henrieta (vnučky Tatiana, Martina), syn Peter (vnukovia Filip, Roman)

Vzdelanie:

- Základná škola v Spišskej Novej Vsi, 1956

- Jedenástročná stredná škola v Spišskej Novej Vsi, 1959

- Slovenská vysoká škola technická v Bratislave – stavebná fakulta, 1964

Zamestnanie:

- Pozemné stavby, n. p. Poprad, od 1. 12. 1964 ako stavbyvedúci

- Československé štátne dráhy - správa dráhy v Bratislave, od 1. 4. 1968 - Drahtstav Košice ako samostatný projektant

- Železorzudné bane, n. p., Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1970 ako hlavný špecialista – projektant, od 1. 1. 1985 ako vedúci projekcie, od 1. 2. 1991 ako riaditeľ závodu Projekcia

- Mestský úrad Spišská Nová Ves, od 1. 4. 1993 ako vedúci oddelenia výstavby, neskôr ako vedúci referátu územného plánovania

- starobný dôchodok, od 1. 1. 2003

Verejné aktivity:

- 15. 3. 1990 zvolený za poslanca ONV Spišská Nová Ves a predseda komisie výstavby a územného plánovania

- 25. 11. 1990 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- 7. 12. 2002 zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- vykonával funkciu predsedu komisie výstavby a predsedu mestského výboru č. 8, ktorého členom je aj v súčasnom volebnom období
- zakladajúci člen KDH v Spišskej Novej Vsi
- k 750. výročiu mesta pomáhal vytvoriť pamätnú pečiatku (známku)

Záľuby:

- numizmatik a filatelista
- je aktívnym dobrovoľným ochrancom prírody
- záhrada, rodina, projektovanie stavieb

Predkladatelia a podporovatelia návrhu:

Ing. Jozef Gonda - viceprimátor mesta Spišská Nová Ves

Mgr. Andrej Cpin - poslanec Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves